

EESTI KUNSTIAKADEEMIA SISEARHITEKTUUR 2024

Sisearhitektuur

EKA

Sisukord

4

Projektigraafika

6

Väikevormid

7

Toit

8

Väikeehitis

10

Istemööbel

12

Ehituspraktika

13

Trepp

14

Eluruum

16

Haridusruum

18

Näitus

20

Digitaalsed tehnikad

22

Avalik ruum

24

Ese

26

Vello Asi tudengipreemia

28

Bakalaureusetööd

34

Kõiki kaasav ruum

36

Linnamaardla

38

Jaapani õnnetunne

40

Arendamise suund

42

Mängides ümber tüpoloogiaid

44

Magistritööd

50

SISU 2024

51

Avatud loengud

52

Õpirännakud

53

Aruanne akadeemiale

Koostanud ja toimetanud
Mariann Drell, Jüri Kermik, Annamari Nael,
Alina Nurmist, Gregor Taul

Fotod
Päär-Joonap Keedus, Gregor Taul, Evert Palmets,
tööde autorid

Keeletoimetus
Kerli Linnat, OÜ FOCUS DATABASE

Kujundus
Jaan Evert

Toetaja

EESTI KULTUURKAPITAL

Välja antud 2025. a. kevadel

Eesti Kunstiakadeemia
Sisearhitektuuri osakond
Põhja puiestee 7, 10412 Tallinn
interior@artun.ee
+372 6 443 949

Sisearhitektuuri osakond
2023/2024

Meie ajalehe esmane ülesanne on jõuda nendeni, kes sisearhitektuuri eriala õppimise ja siit avanevate kärjääriradade vastu huvi tunnevad. Traditsiooniliselt kord aastas, Eesti Kunsti-akadeemia „avatud uste päevaks“ valmivad lehenumbrid võtavad vaatluse alla eelmise akadeemilise aasta olulisemad ja põnevamad projektid ning annavad ülevaate meie bakalaureuse- ja magistriõppekavade lõpetanud värsketest lendudest. Sellisena on ajalehe koostamine meie osakonna tiimi jaoks ühtlasi regulaarset tagasi-vaadet ja eneseanalüüsi võimaldav peatus. Loomingulises tegevuses, õppe- ja uurimustöös on sellise vaatepunktki loomine äärmiselt vajalik.

Ajalehte koostades oleme saanud aru selle veel ühest täiendavast funktsioonist – perioodilise arhiveerimise, aastakäikude ja õppeaastate lõikes talletamise ja „meelde jätmise“ kaudu värskendada õppekava mälu. Igas aastas on ju midagi uut, erilist ja olulist – projektid, juhendajad, koostöö-partnerid ja küsimused-teemad, mis erinevates stuudiokooslustes esile kerkivad. Ennast peegelda-vas (tagasi)vaates saab ajalehe sisust illustreeriv tõendusmaterjal meie erialal asetleidvatest muudatustest.

Kui alles mõni aasta tagasi oli arhitektuurse keskkonnaga suhestumisel uudseks ja põnevust tekitavaks lähtenurgaks materjalikeskne projekti-püstitus, siis täna võime väita, et nendest erand-likest ja tihti omavahel sidumata ja järelloota ettevõtmistest oleme suutnud kokku põimida õppekava erinevaid tasandeid ja ainegruppe ühendava katkematu arengujoone. Bakalaureuse-õppe esimese aasta sissejuhatavatest harjutustest materjalide ja käelise tegevuse maailmas saab nüüd katkematut joont pidi edasi liikuda magistri-töodes süvitsi ette võetud materjalieksperimentide, -uurimuste ja konkreetsete rakendusettepane-kuteni. Tänu sellist süvitsi minekut toetavale järjepidevusele saavad selgemaks ka seosed ruumi ja selle juurde kuuluvate elementide – arhitektuursete detailide, mööbli, valgustuse ja materjalide – vahel.

Lisaks on meie viimaste aastate teadvustatud eesmärk olnud saavutada suurem sidusus õppe-kava erinevate osade vahel – seda nii vertikaalselt kui ka horisontaalselt. Eesmärk ei ole siin pelgalt otsida meie eriala ees seisvatele teemadele ja probleemidele jätkusuutlikke lahendusi – jätkates liikumist lihtsamalt keerulisema poole, otsides ja luues uusi võimalusi süvitsi minekuks. Siit avanevas „oma“ unikaalse narratiivi ja individuaalse teekonna kujundamise protsessis rikastub ka tudengikogemus. Nagu käesolevasse lehenumbrisse koondatud projektide tulemused

näitavad, on meie töödes palju rohkem avatust ja julgust nende niinimetatud „oma teekondade“ kirjeldamiseks. Bakalaureusõppe teise aasta projekti „Haridusruum“ olemegi kohandanud selliseks, et keskpunktis on looja ise, tema isiklikud huvid, eesmärgid ja vahendid nende saavutamiseks. Otsides vastuseid küsimustele „kes ma olen“, „kelleks ma saada tahan“ ja „mida ma teha tahan?“, on tudengitel võimalus vaagida oma huvisid ja sõnastada oma disaineripositsiooni, keskendudes just nimelt nendele huvidele ja erialaste oskuste arendamisele, mille abil ülikooli-järgses professionaalses karjääris edukalt kaasa rääkida. Individuaalse arhitekti-disaineri profiili kujundamisel ulatuvad meie eriala lõpetavate tudengite valikud ruumi kui tervikut haldavast loojast kuni ruumiga seonduvatele elementidele ja objektidele spetsialiseerunud sisearhitekti rollini.

„Sisearhitektuur 2024“ sissejuhatuse lõpetuseks tahan väljendada uhkust nii meie tudengite kui ka osakonna õppetöösse panustanud juhendajate, lektorite ja meistrite üle. Aitäh kõikidele meie tegevust toetanud kolleegidele ja partneritele!

Professor Jüri Kermik
sisearhitektuuri osakonna juhataja

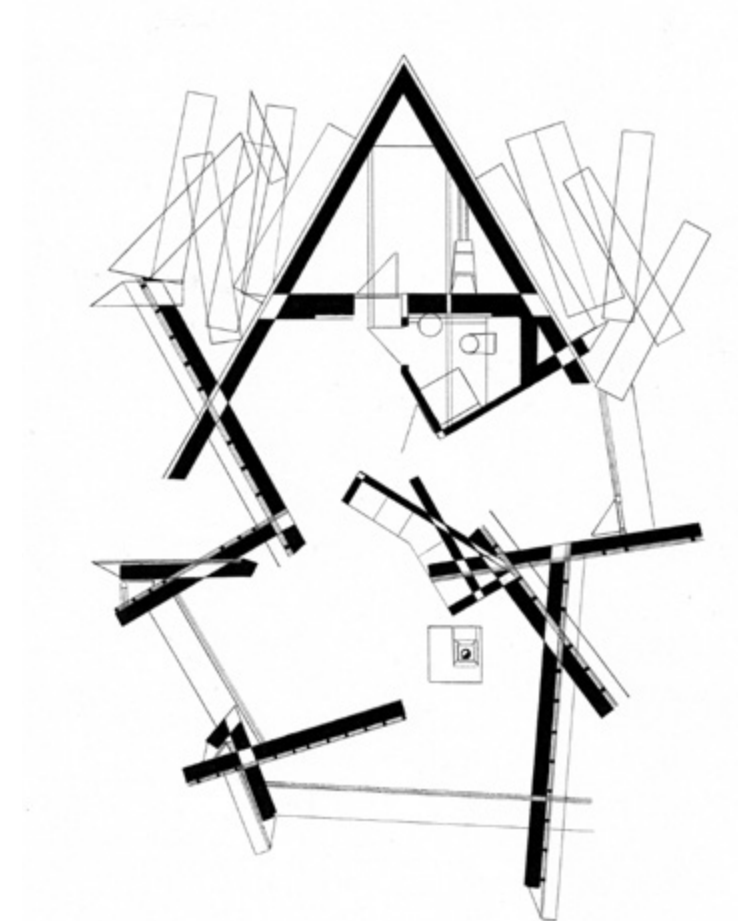
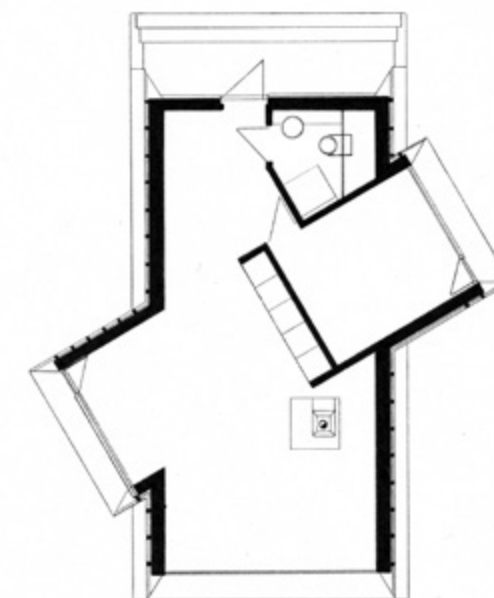
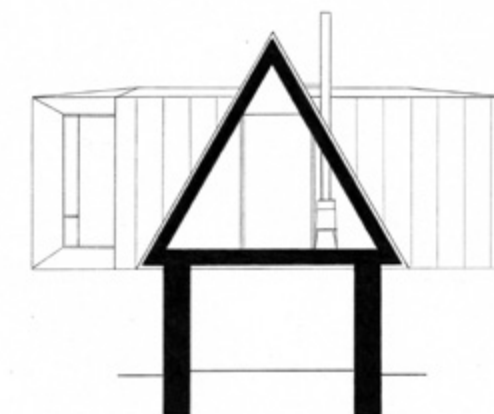
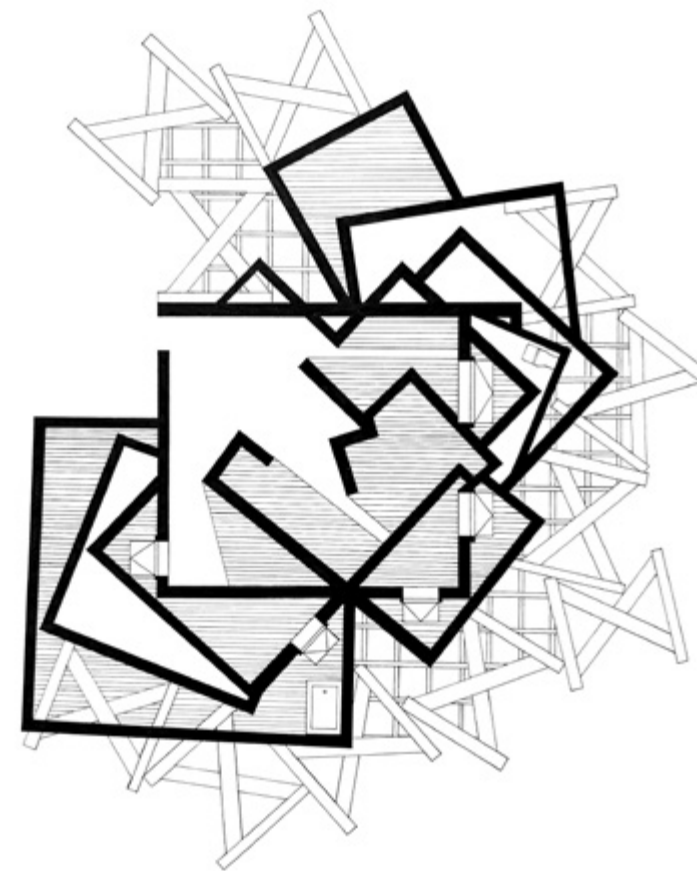
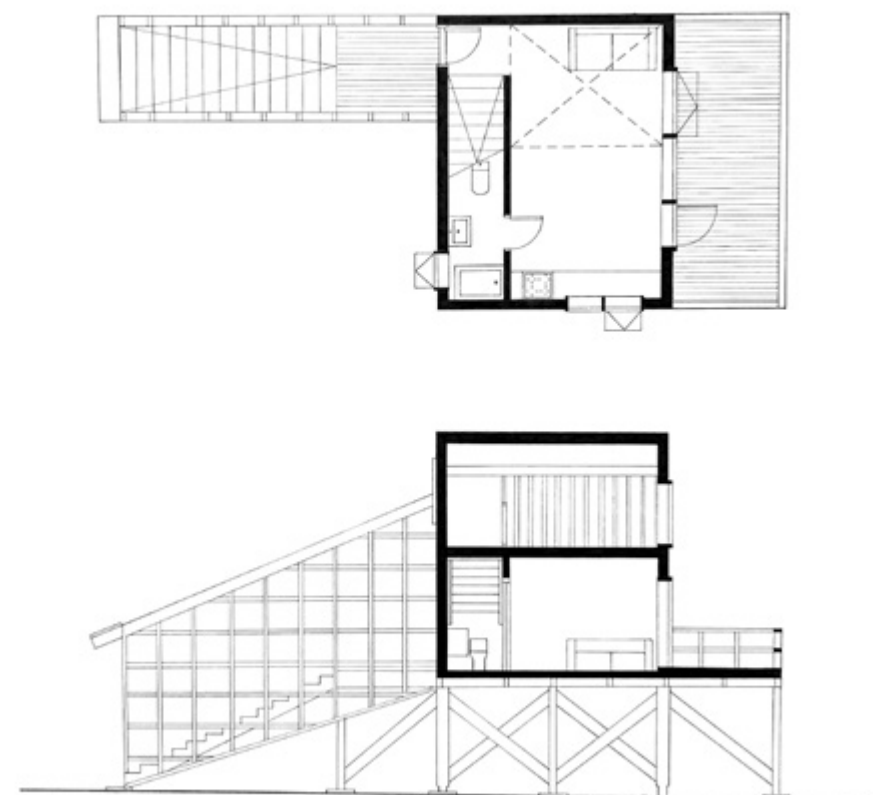
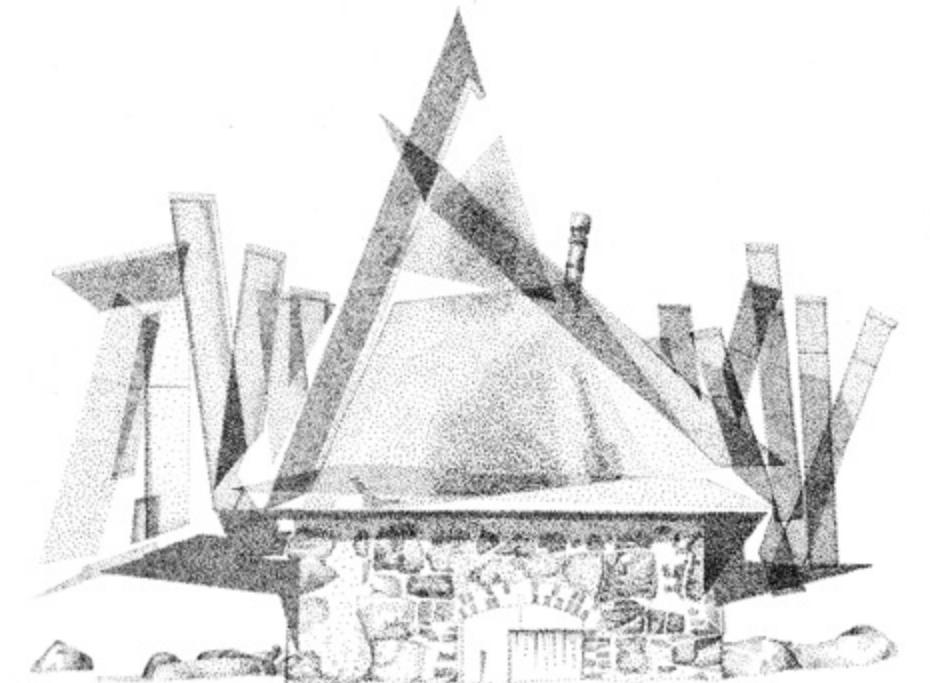
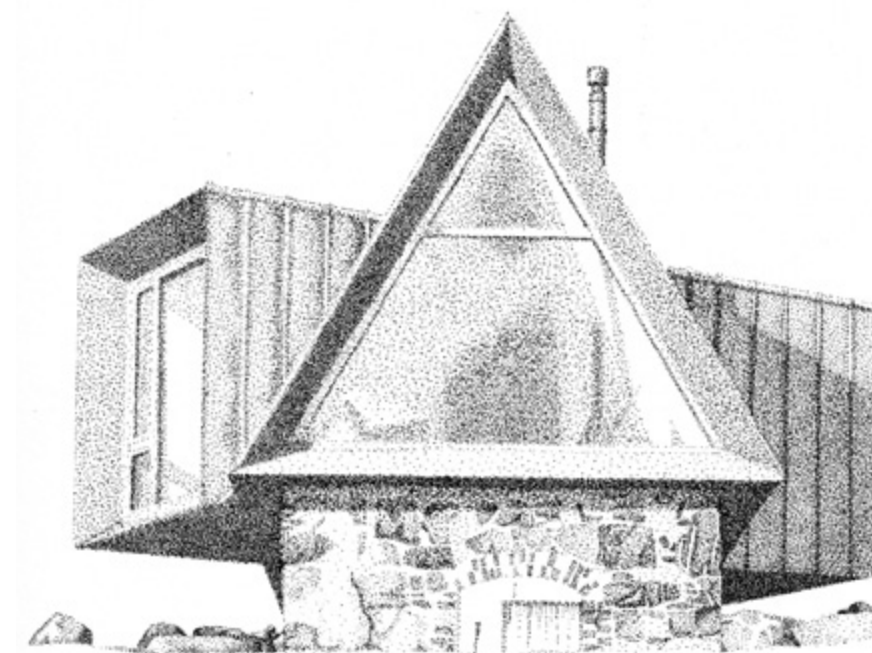
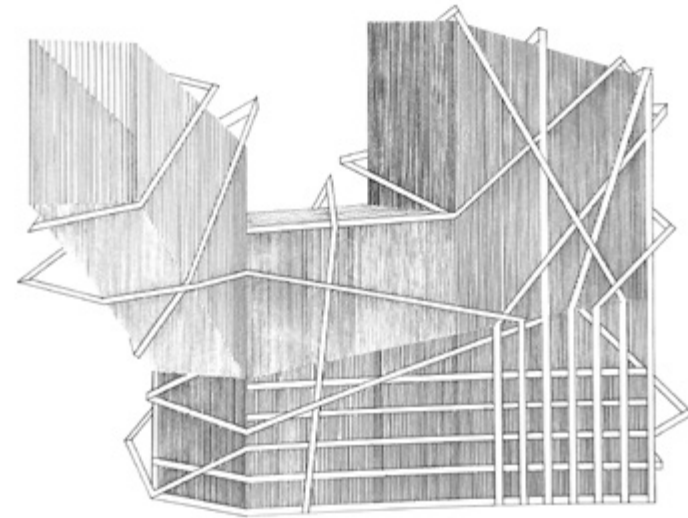
Projekti- graafika

Juhendajad
Paco-Ernest Ulman
Mikk Meelak
Andres Ojari

1. kursus

Projektigraafika kursus koosneb kahest osast. Semestri alguses teevad tudengid valdavalt mehaanilisi, kätt ja silma treenivaid harjutusi, milles on oluline vaadeldavat objekti kirjeldava joonise vormiline-tehniline korrektsus ja visuaalse representatsiooni selgus. Kursuse teine pool kutsub tudengeid sekkuma visuaalseks analüüsiks valitud objektide-ehitiste vormi, kujundite ja struktuuri loogika manipuleerimisse, et nende põhjal õppida uute reeglipäraste süsteemide loomist digitaalsete ja koodipõhiste tööriistadega. Tulemuseks on eksperimentaalsed generatiivse ülesehitusega graafilised animatsioonid.

Projektigraafika kursuse jooksul valmib tervikuna kaheksa 30 × 30 cm graafilist lehte, millest neli teostatakse tušis ja neli digitaalsete vahenditega. Tööd tehakse iseseisvalt, abiks tulevad iganädalased konsultatsioonid juhendajatega. Kõik ülesanded nõuavad järjekindlust ja rohket iseseisvat proovimist, katsetamist ja valmis tegemist.

Erialaprojekt

Väikevormid

Juhendajad
Ardo Hiiuväin
Eeros Lees

1. kursus

(Väike)vormist (väike)ehitiseni

Nagu pealkirjaski sissejuhatavalt kokku võetud, on esimese kursuse stuudio- projektid aasta vältel integreeritud. Õppeaasta algab väikevormide loomisega ja lõppeb suvise ehituspraktikaga, mille raames ehitatakse valmis väikeehitise projekti lõpuks selgunud võidutöö. Ühtne teekond, kus projekte vedamas samad juhendajad, loob tudengitele võimaluse uute projektidega kohe täistuuridel tööle hakata ning mitte kulutada enam aega tutvumisele. Tugevused ja nõrkused on välja selgitatud ning juhendamise põhirohk on aine sisul.

(VÄIKE)VORMID

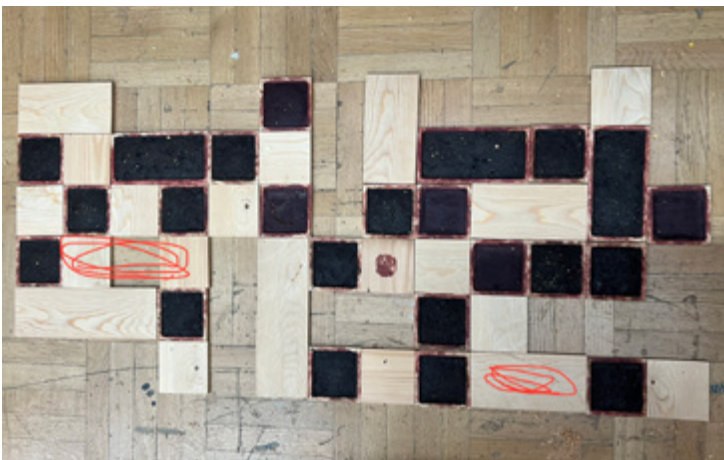
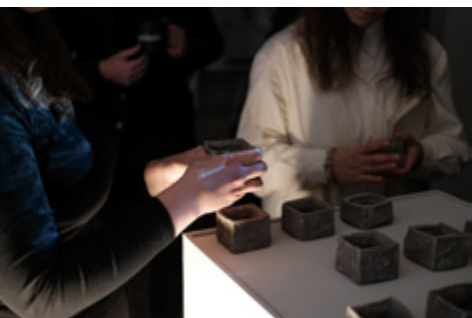
Väikevormide erialaprojekti puhul on tegemist sissejuhatava eksperimentaalse ja kogemusliku harjutusega värskele üliõpilastele, kes on astumas oma esimesi erialaseid samme sisearhitektidena. Aine fookus on materjalidel, käelisel tegevusel ja mahulisel mõtlemisel. Taolise lähenemise eesmärk on leida seoseid idee ja vormi vahel ning neid töö arendes jätkuvalt kommunikeerida. Selle aine raames julgustame ja rakendame disaini-meetoditena käsitsi tegemist ning õppimist katsetuste ja eksimuste kaudu. Väljundina on tudeng võimeline oma taipamisi, avastatud probleeme ja isiklikke kujunevaid huvisid jutustama maketeerimise ja arhiveerimise kaudu.

Projekt koosnes mitmest väljakutsest. Näiteks tutvuti puidu füüsiliste omadus- tega, kus tööprotsessi saatsid näiteks küsimused, kuidas viia materjal „viimase piirini“ ja millal materjal järele annab? Samuti uuriti, millisel viisil luua minimaal- sete vahenditega maksimaalset puit- konstruktsiooni, arvestades sealhulgas ka materjali omaraskusega. Lisaks käsitsi tegemisele viisid tudengid (väike)vormi stuudio raames läbi eksperimente ja vaatlusi teemal „keha ja ruum“. Siit sündinud materjali kokkuvõtvaks väljundiks oli foto- ja videoessee seeria.

Erialaprojekt

Toit

Juhendajad
Ardo Hiiuväin
Eeros Lees

1. kursus

Järgmise sammuna astuvad esmakursus- lased toidumaailma. Sügissemestri teises pooles algava aine eesmärk oli uurida ning mõtestada toitumise, toidukultuuri ja -ruumiga seotud kontseptsioone. Õpiväljundina mõistab tudeng üldjoontes toidu päritolu, käitlemise ning jätkusuut- likkuse põhiluseid ja loob toidukultuuriga seotud kontseptuaalse ruumi- ning disainilahenduse.

Projekti peateema oli piim. Protsessi jooksul uuriti piima kui toorainet erinevate nurkade alt. Luubi alla võeti eeskätt keemilised ja füüsilised omadused, kuid uuriti ka kultuurilisi, ajaloolisi ning keelelisi nüansse silmas pidades.

Võttes arvesse iga tudengi isiklikud lood ja leiud, tuli kogu kursusel üheskoos disainida ja valmis ehitada sündmusruum. Selle faasi olulisemateks õppetundideks said koosloome ning meeskonnatöö mõistmine. Nii nagu toiduvalmistamine ja söömine on tihedalt seotud kokkusaamise ja ühise sotsiaalse tegevusega, on seda ka tervikliku ruumi kujundamine ning ehi- tamine. Kogu kursusel oli ühtne missioon esitleda hindamisel sündmusruumi, kus iga materjal ning suutäis olid kontseptuaalselt läbi mõeldud.

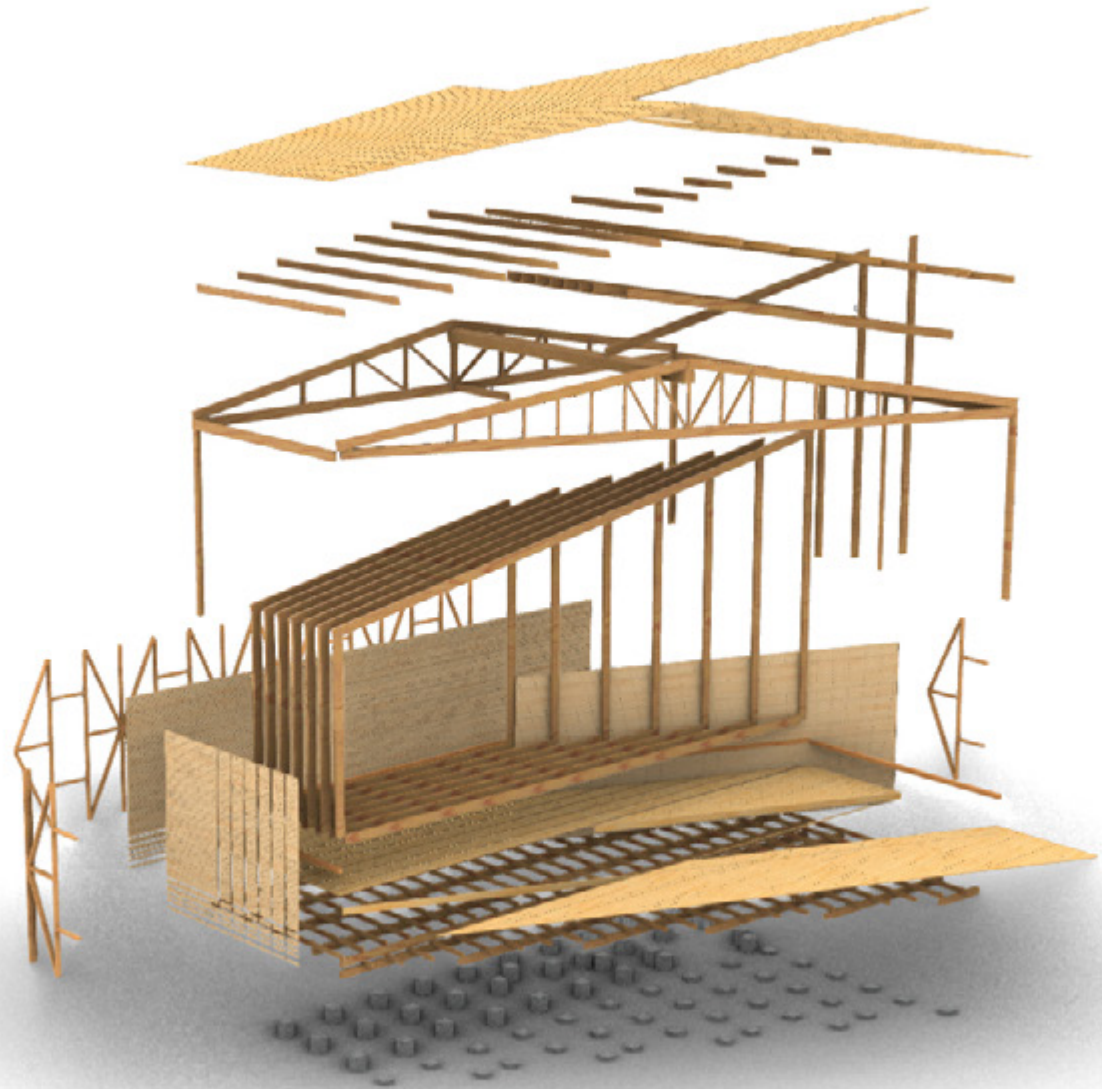
Erialaprojekt (Väike)ehitis

Juhendajad
Ardo Hiiuväin
Eeros Lees
1. kursus

Kevadsemestri erialastudio „(Väike) ehitis“ eesmärk oli välja töötada laululava lahendus Kihnu saarele. Projekt algas ja kulges koostöös Kihnu vallavalitsuse ja kogukonnaga. Individuaalselt läbi viidud ideekorje põhjal moodustatud neli gruppi tutvustasid oma lahendusi projekti lõppesitlusel. Võidutööks ja Kihnu kogukonnaga edasiarendamiseks valiti välja töö nimega „lälepärä“.

Traditsiooniliselt ehitatakse võidutöö suvise ehituspraktika käigus ka valmis. Seekord valitud tööd mitme asjaolu kokkulangevuse tõttu valmis ei ehitatud. Projekt anti vallale üle ja edasised sammud on kihnlaste teha.

Ehituspraktika raames sõitsid tudengid Vilsandile, kus nende kaasabil valmis lava Sändi maaüksusel. Lava ehitati vanale päekivimüürile, mis pärineb aastast 1836, kus varem asus tsariaegse piirivalvekordoni laut. Lisaks lava funktsioonile kaitseb see ka vana müüri edasise lagunemise eest. Nädalase ehituspraktika raames tutvusid tudengid erinevate tööetappidega ning said ise käe külge panna. Ettevalmistustööde käigus puhastati näiteks müüri ümbrus võsast ja valmistati plats ette. Järgmises etapis tehti valutöödeks raketised ja valati vundamendi kannupostid. Enne karkassipostide paigaldust tehti vundamendi tagasitäide. Puitsörestiku valmides rajati laudpõrandad ja katus.

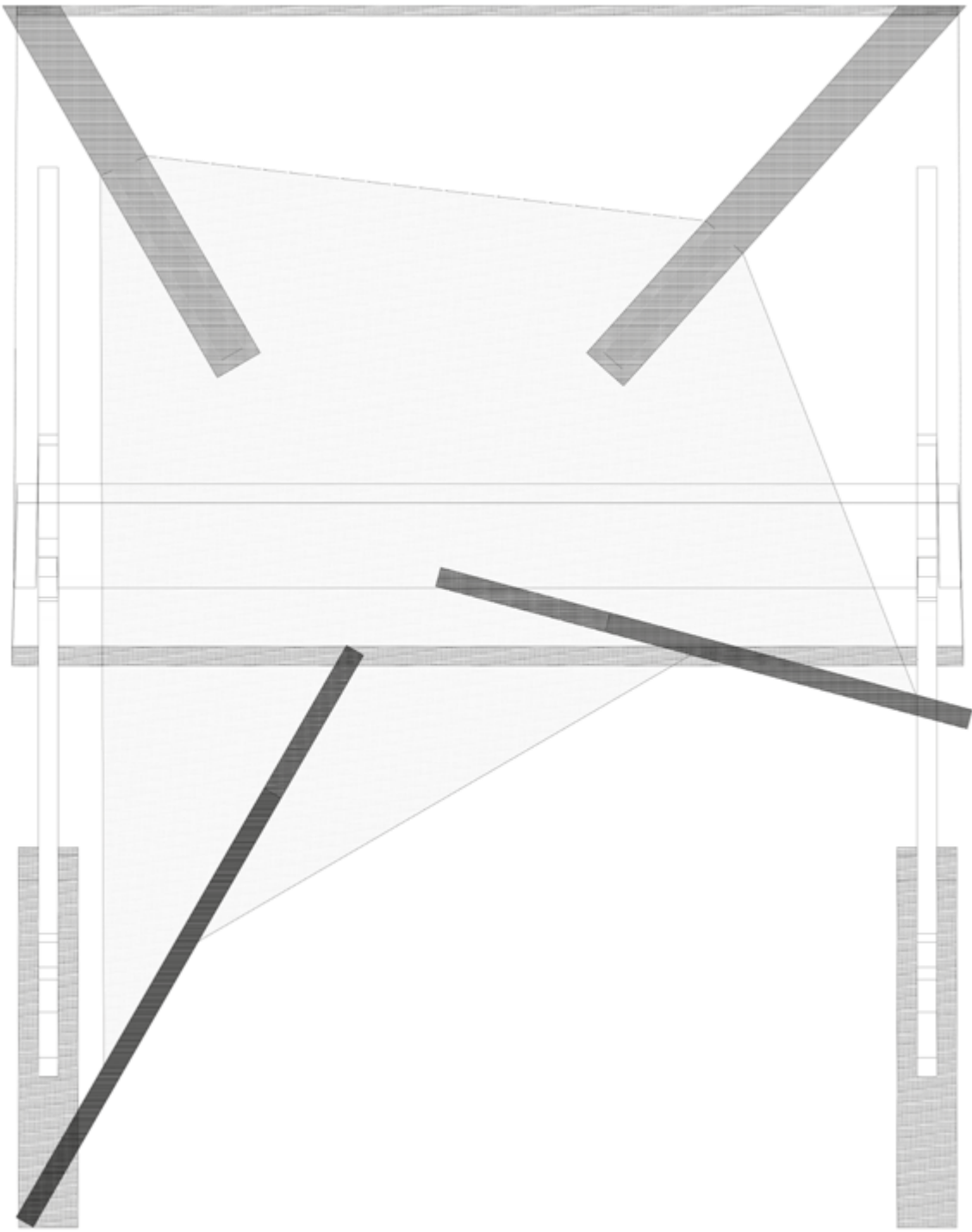
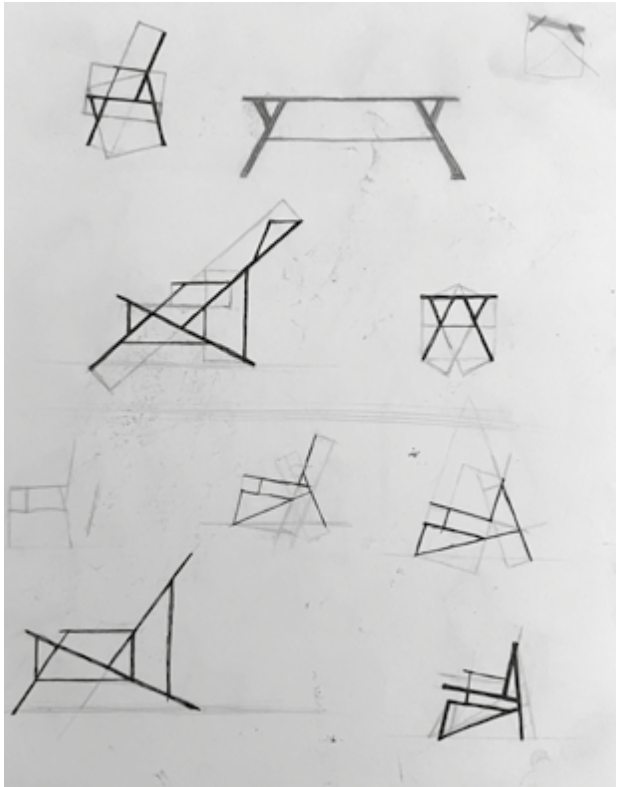
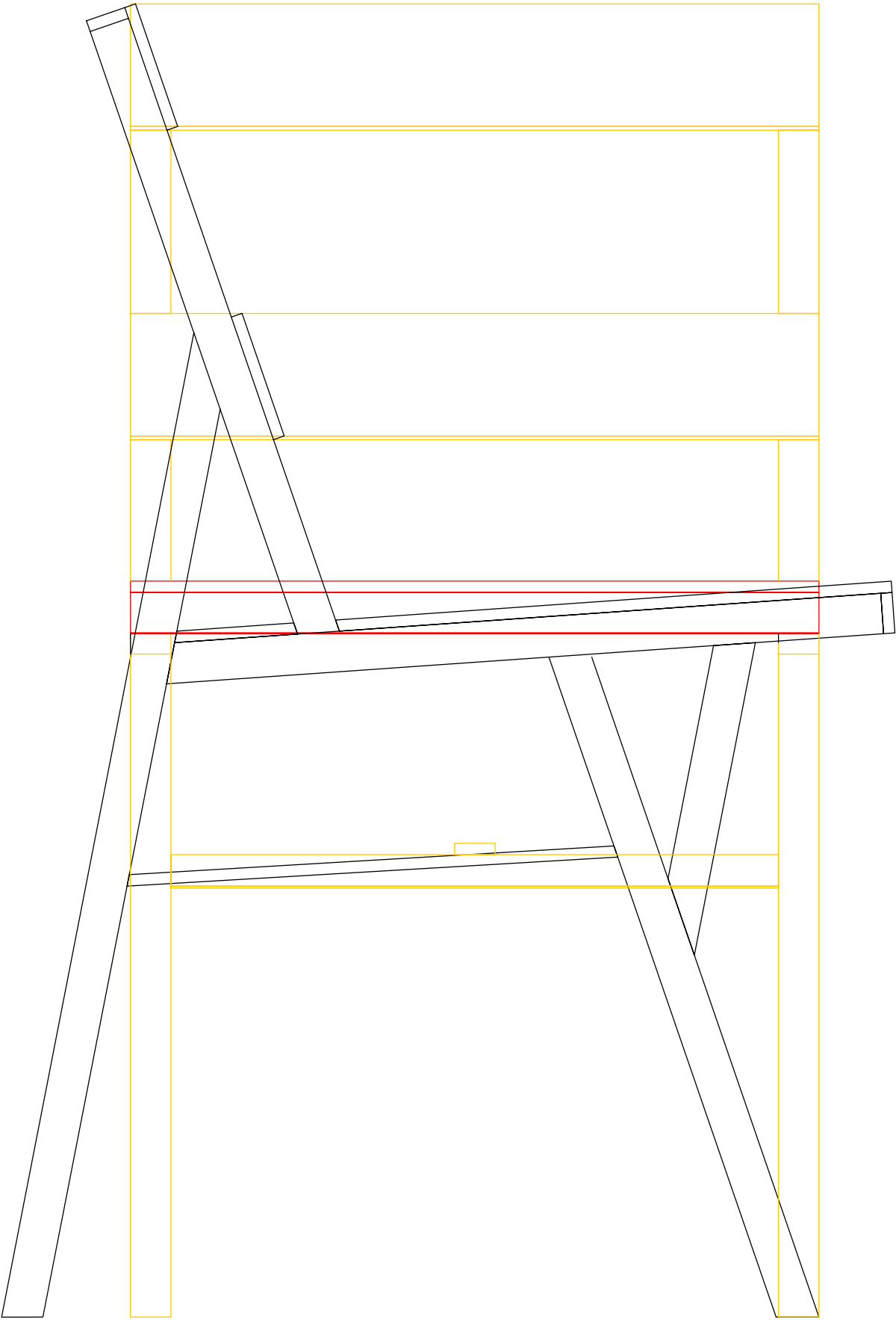

Erialaprojekt

Istemööbel

Juhendajad
Martin Merila
Oliver Kanniste
Ilkka Jaakko Suppanen
Avo Tragel
Yrjö Wiherheimo

1. kursus

Ehitus- praktika

Juhendaja
Ardo Hiiväin

1. kursus

Igal aastal valmib sisearhitektuuri osakonnas õppetöö raames üks väikeehitis, mille valmimisel lõövad kaasa esimese kursuse tudengid. 2024. aasta suvel projekteerisid ja ehitasid bakalaureuseõppe esimese aasta tudengid Vilsandile tulevase Sändi talu õuele välühukontserdiks ajutise lava.

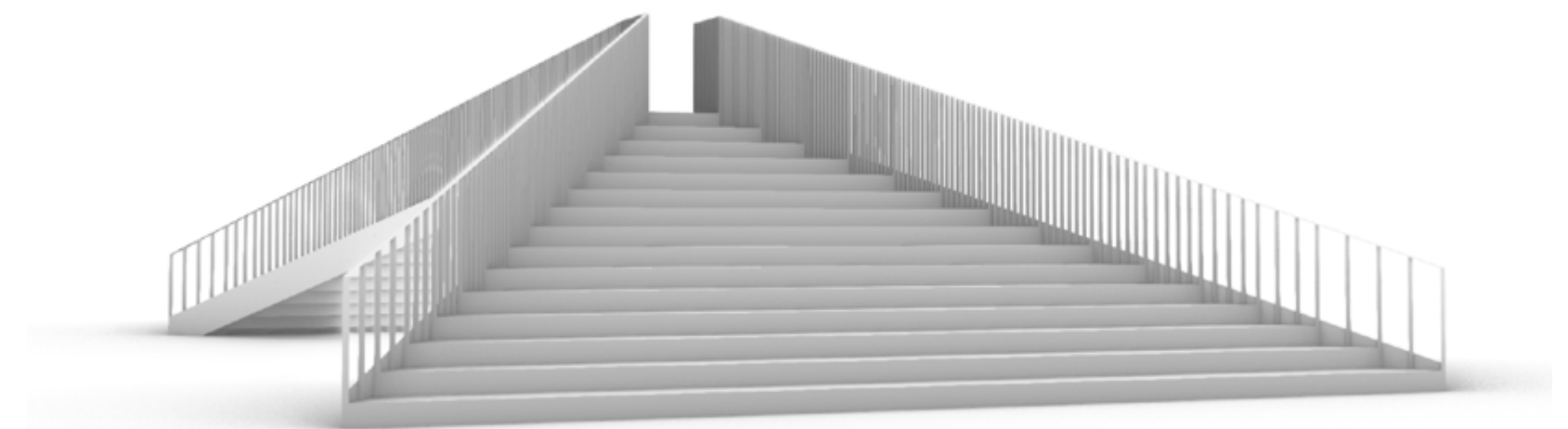
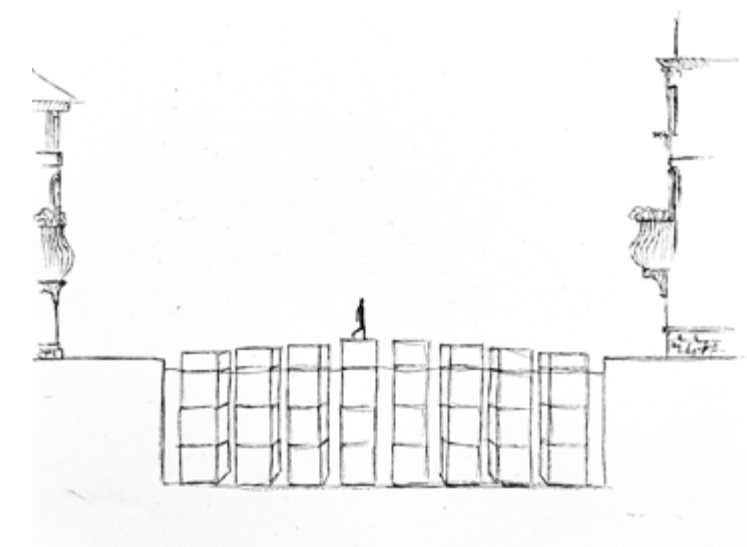

Erialaprojekt Trepp

Juhendaja
Siiri Valner

1. kursus

Aine käigus projekteerisime kursusega igaüks omanäolise silla ühendamiseks Veneetsia kitsaid tänavaid ja sügavaid kanaleid. Tegu oli rajooniga, kus pesitsevad pigem kohalikud ning kuhu turisti jalg sageli ei satu. Üle kanali loodud sillad olid inspireeritud vaatluspraktika käigus kogetud Veneetsia arhitektuurist ja eluolust.

Erialaprojekt

Eluruum

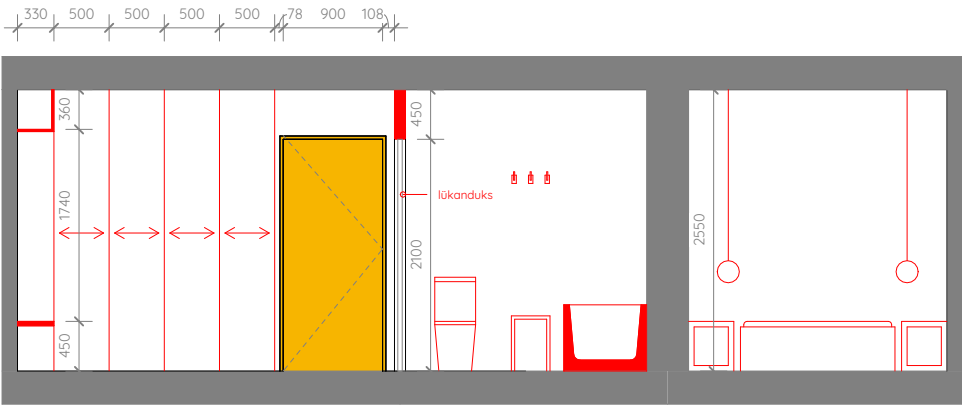
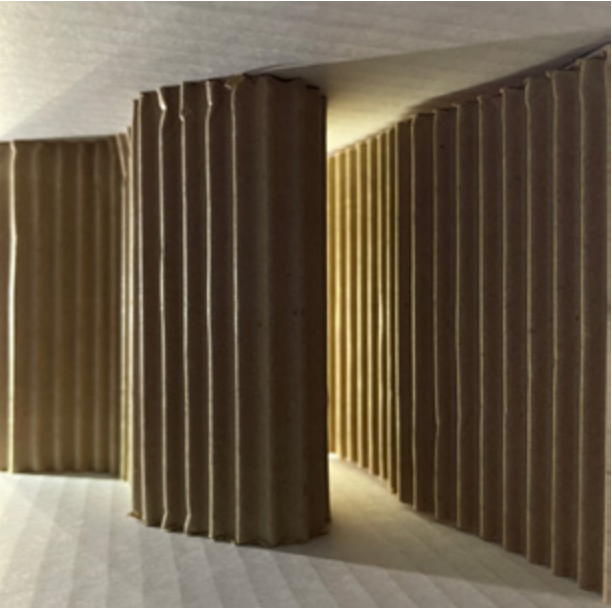
Juhendajad
Malle Jürgenson
Liina-Liis Pihu ja koer Shanti
Eve Komp ja väike Pelle

2. kursus

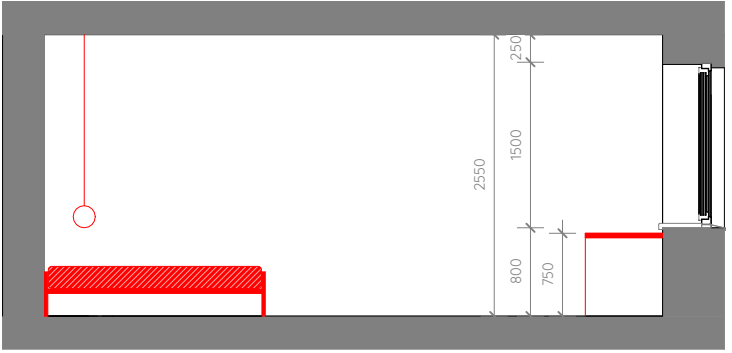
Arhitekt Liina-Liis, üks stuudio juhendajatest, kaasati ruumiekspertina Ida-Virumaa koostöökoja tegemistesse ja aruteludesse kevad-suvel 2023. Sealt pärines ka mõte vaadata lähemalt ja proovida eluruumilisi võimalusi sotsiaalselt tundlikel teemadel – ühiskonnas hakkamasaamine, mahajäetud eluasemed, ühiskonna ja kohalike omavalitsuste võimekus aidata ja korraldada munitsipaal- ja sotsiaalkortereid ning suunata eluasemepoliitikat laiemalt.

Tegelesime stigmade ja eelarvamustega, suhtumiste ja hoiakutega, külastasime Kohtla-Järve erinevaid sotsiaalkortereid, kuulasime omavalitsuse esindajate vastavasisulist ettekannet ja vestlesime-arutasime võimaluste ja probleemide üle. Elasime ka mõne päeva kohapeal, et keha teaks ja mäletaks. Ja kõige selle põhjal kujutasid tudengid ette ja koostasid elanike profiilid ja nende vajadustest lähtuvad eluruumi lahendused, vaagisid etteantud ruumide võimalusi ja paindlikkust.

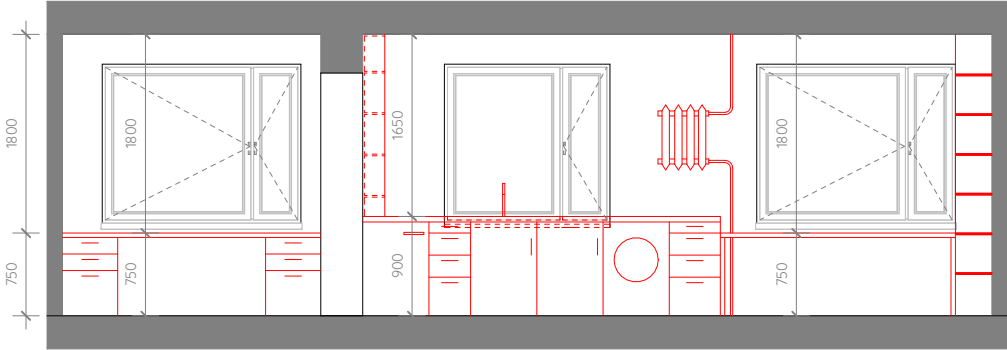
Teema oli keeruline nii isiklikult ja emotsionaalselt kui ka tegelike ja ettekujutatud piirangute tõttu. Samal ajal vahetus Kohtla-Järvel linnavõim ja tudengite ettepanekutel põhinev võimalik koostöö jäi soiku.

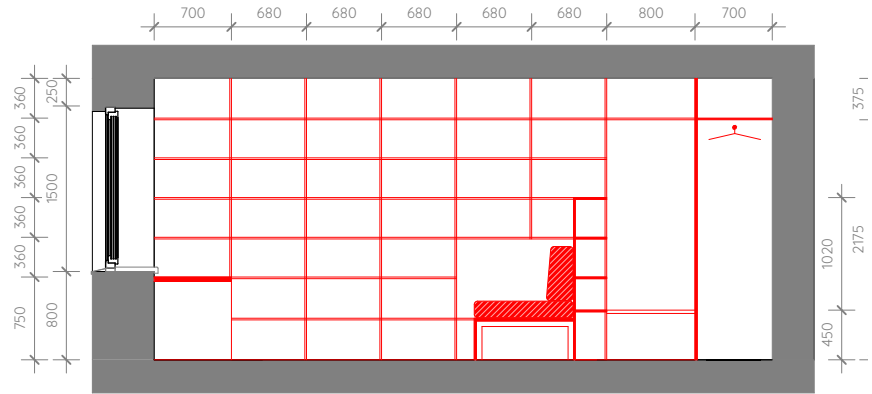
VAADE - SEIN 1
M 150

VAADE - SEIN 4
M 150

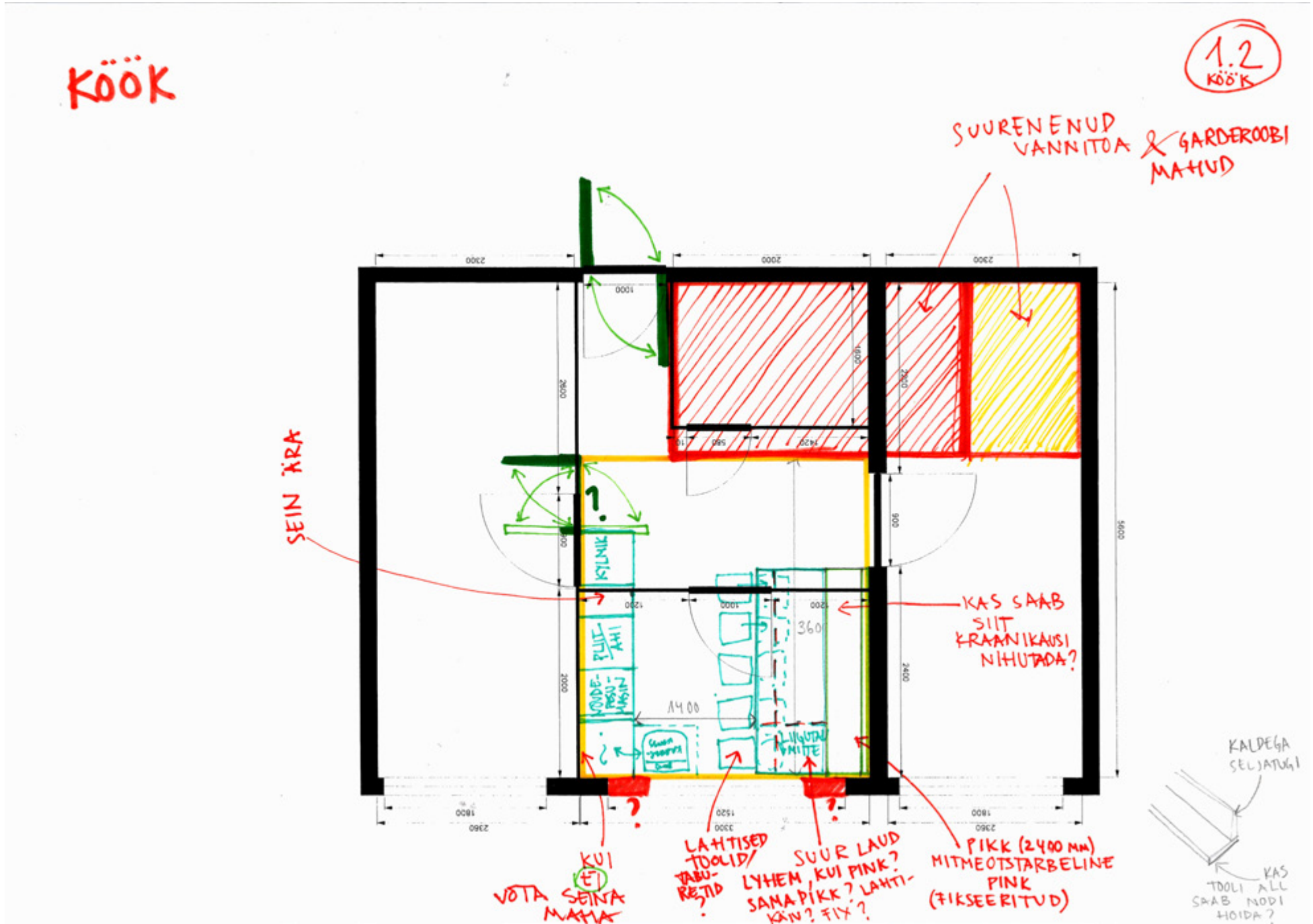

VAADE - SEIN 3
M 150

VAADE - SEIN 2
M 150

ELURUUM
Kairi Mändla, BSA22
EKA 16.12.2023

Erialaprojekt

Haridusruum

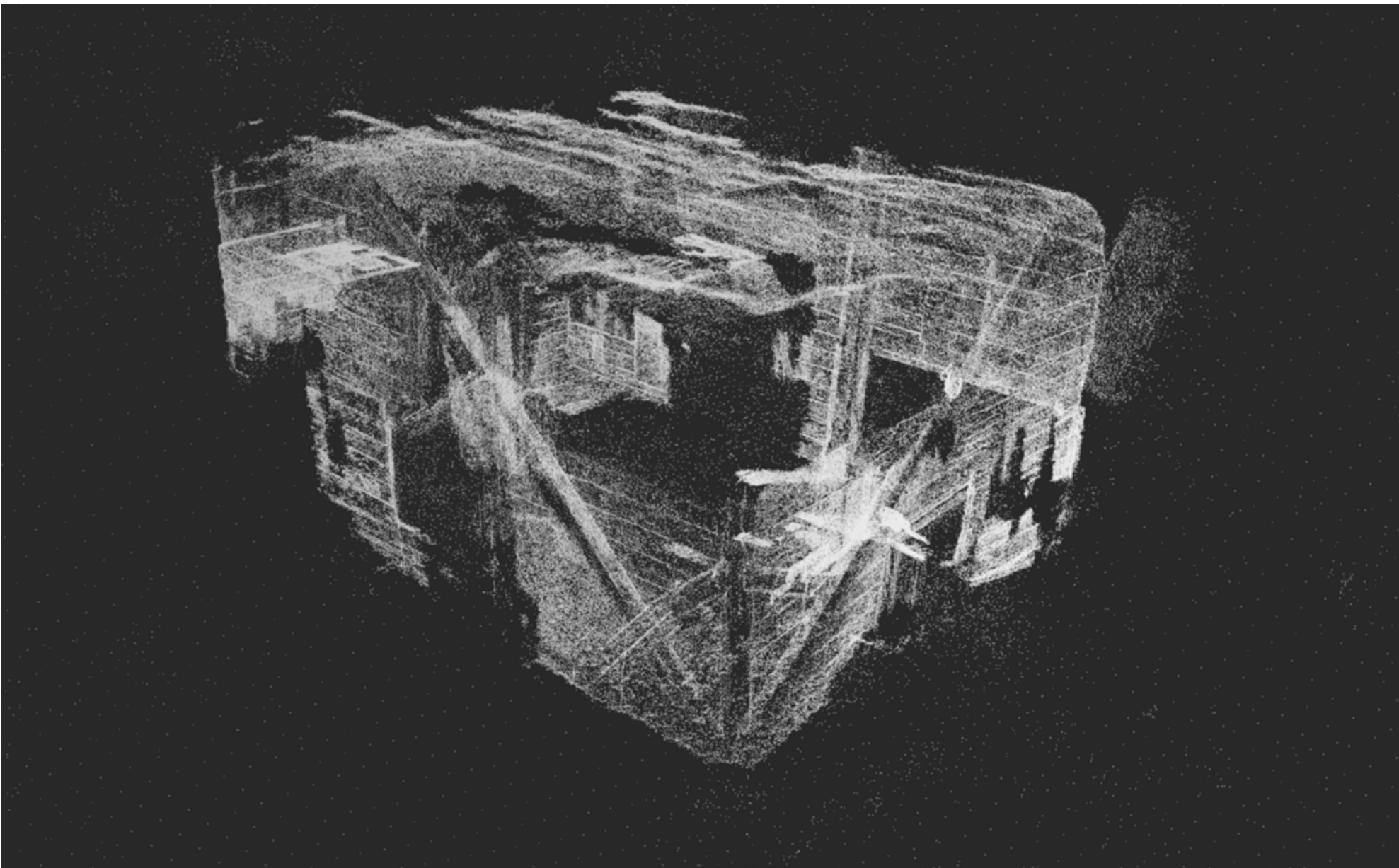
Juhendajad
Malle Jürgenson
Madli Kaljuste
Merilin Tee

2. kursus

Miks üldse teha, mida teha ja kuidas?
Kuidas oma valitud eriala – sisearhitektuuri – sisustada ja armastada? Milliste teooriate, vahendite, tööriistade, oskuste ja asjadega? Milliseid hoiakuid kujundada, milliste piirangutega arvestada ja milliseid eirata?

Kuidas mõtted arenevad ja ideed tekivad? Joondame kunsti, müüte, kummalisi reise ja lugusid, teaduslikku uurimist ja poeetilisi vastuseid (või vastupidi) nii, et need valgustavad üksteist. Kuidas kirjel- dada midagi, mida me pole kunagi varem näinud või mis aitab meil selgemalt näha või veenab meid nägema seda, mida veel pole? Kunst, teadus, tehnoloogia, kujutus ja mälu teavitavad üksteist millestki, aga millest siis? Kursuse lõpuks koondasime oma katsetused Isiklikke lmesid Täis Kogumisse – midagi, mis uurib elu, tööd, kunsti, materjali, asju, teadust, sind ja mind ja teistsugust.

Stuudioga oli tihedalt seotud õppeaine Maal 3 (ja praktilises osas sellest ka lähtus), mida juhendas tekstiilikunstnik Maryliis Teinfeldt-Grins. Tema asutatud ja lammutus-ehitustööde järgus olevast loomeresidentuuri kohast Lehtse endises vallamajas sai meie katsetuste, mõtete ja kimbatuste lava – ruumiliseks lähtekohaks „üks välitualett, õnnetu puukuur ja kaev“. Õnnetu puukuur sai aprillikuisel talgu- päeval ühiselt lammutatud ja saadud materjal virnastatud. Ilusal soojal mai- päeval sai mõni mõttesuund kohapeal materjalis ja keskkonnas välja hääldatud.

Erialaprojekt

Näitus

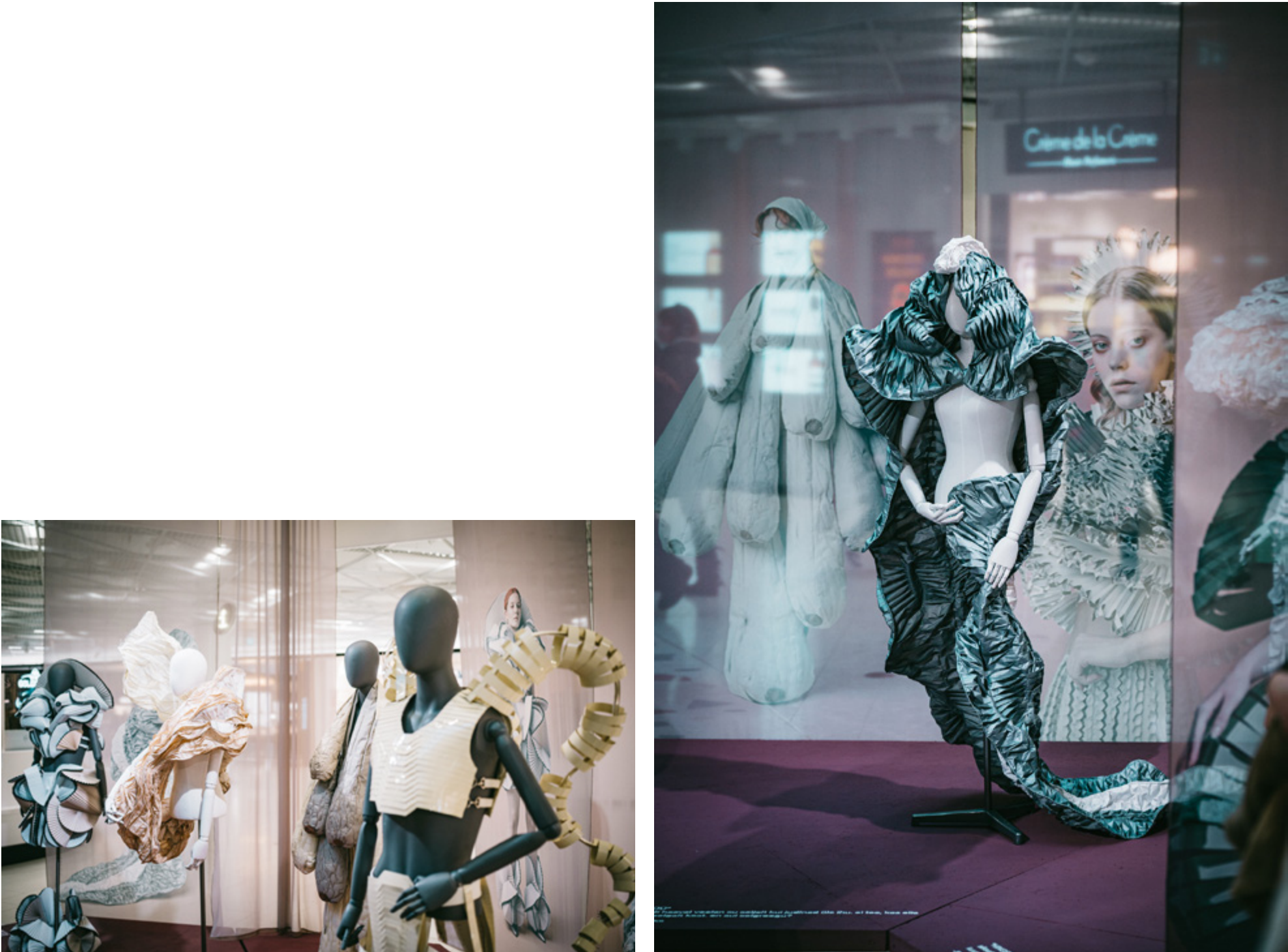
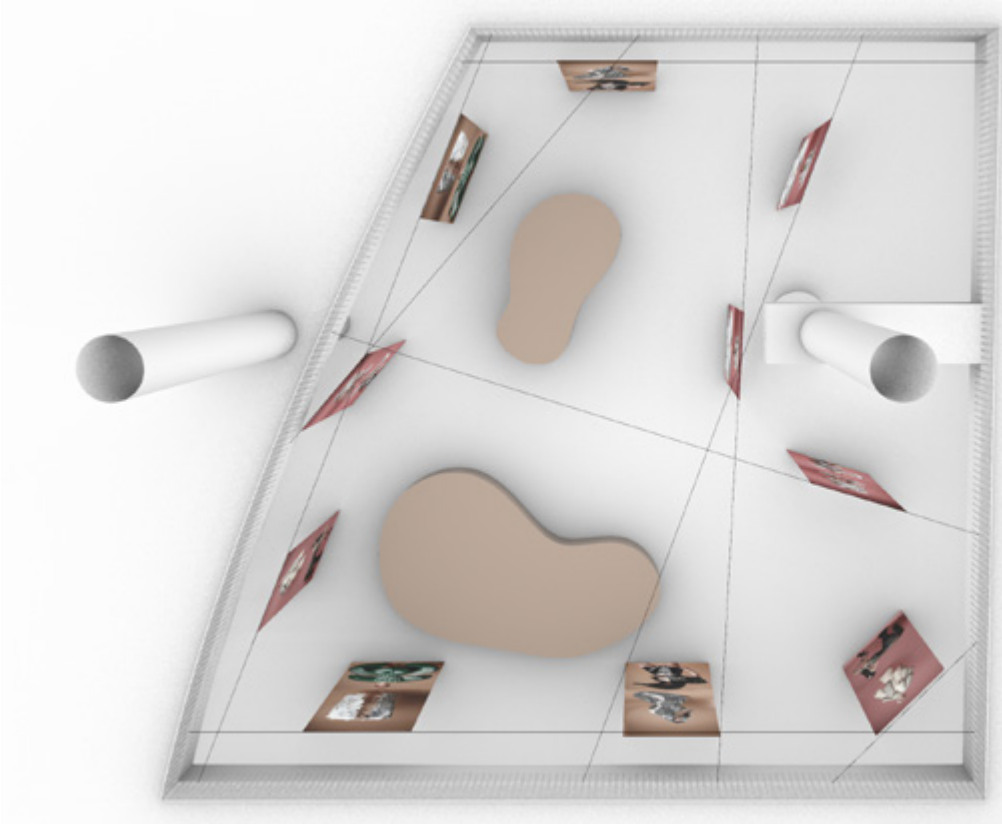
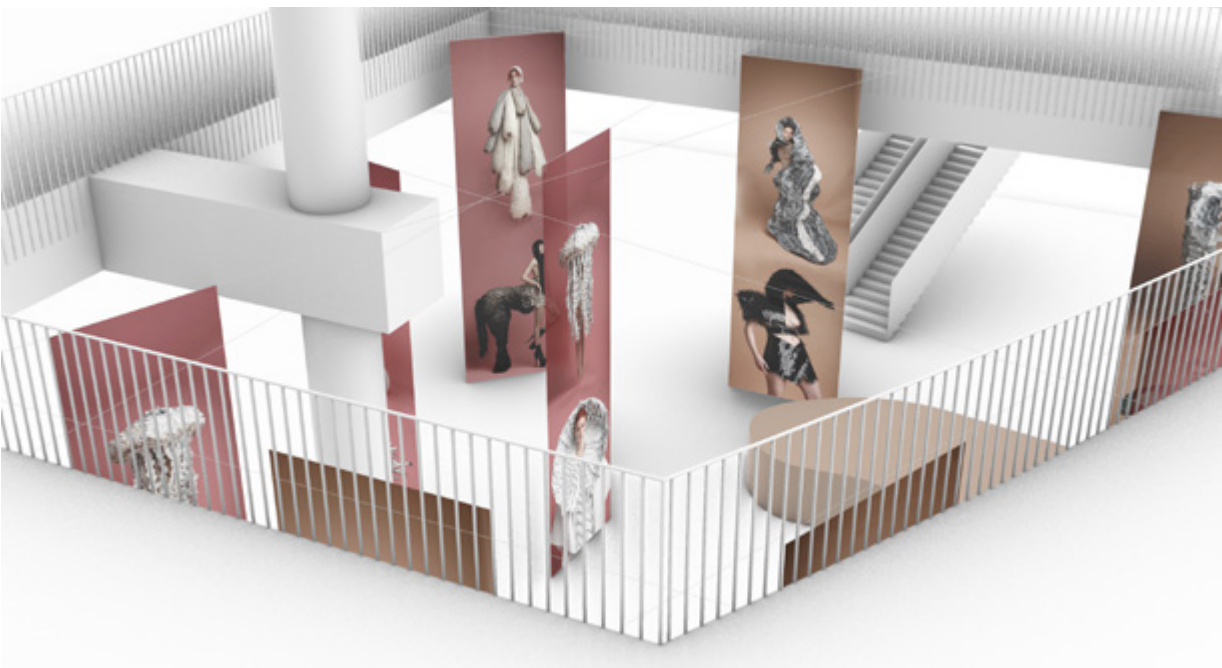
Juhendajad
Annika Kaldoja
Harold Kiisler

2. kursus

Eksperimentaalvormi näitus „Kardinaalne”
Viru keskuse aatriumis 27.02–12.03.2024

EKA moe-, aksessuaari- ja tekstiilidisaini eriala üliõpilastel on ühine kursus „Eksperimentaalvorm”, mille raames valmib rõivaskulptuuride näitus, mida on juba aastaid korraldatud Viru keskuses. Esmakordselt kaasati ruumikujundus- protsessi noored sisearhitektid, kes nii töötasid välja näituse arhitektuurse lahenduse kui ka teostasid selle.

Eksperimentaalvormide materjalina on varasemalt käsitletud mõnda tööstusjääki, mis on seeläbi päästetud prügiks saamisest. Nii ka sel korral, mil autoritel tuli dekonstrueerida enda jaoks kardinad ja luua neile uus identiteet. Algmaterjaliks olid seejuures kohalike ettevõtete Sunoreki ja Avaeksperti tootmisest üle jäänud metalsed aknaribid, pimendavad voldikkardinad ja rulookangad. Lisaks loomingulisele visioonile ja suurele materjalihulgale käis protsessiga kaasas ka pöörane hulk tööd – näiteks teos „Tants habemenugadel” neelas 150 meetrit metallribi ja 419 kruvi, samas kui „Dardin” nõudis 12 töötundi üksnes materjali lihvimiseks. Eksperimentaalvormide kursust juhendasid moelooja Liisi Eesmaa ja kunstnik Flo Kasearu.

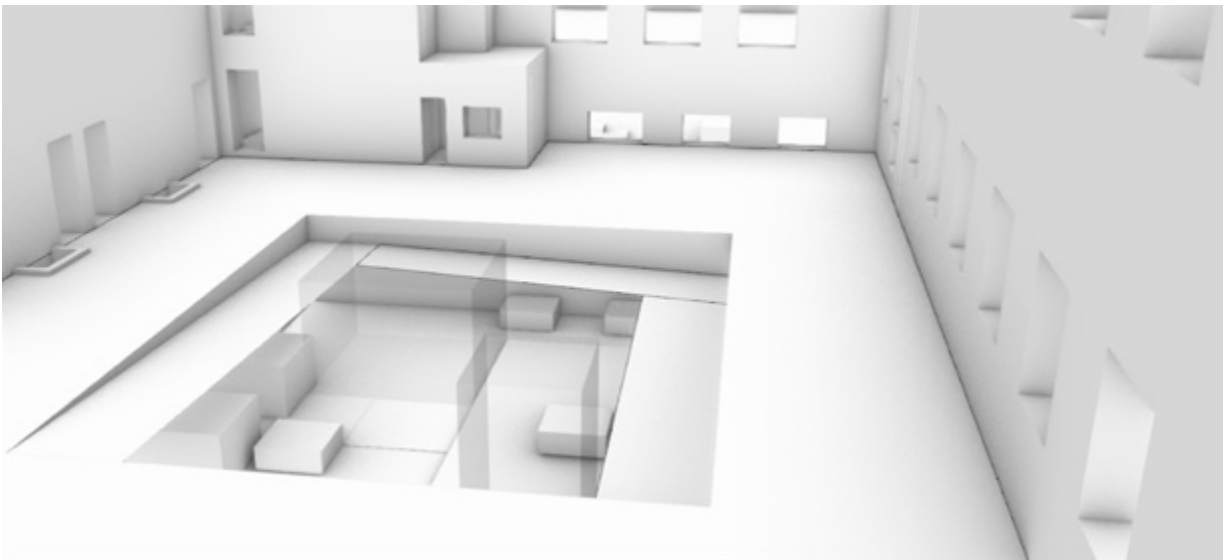
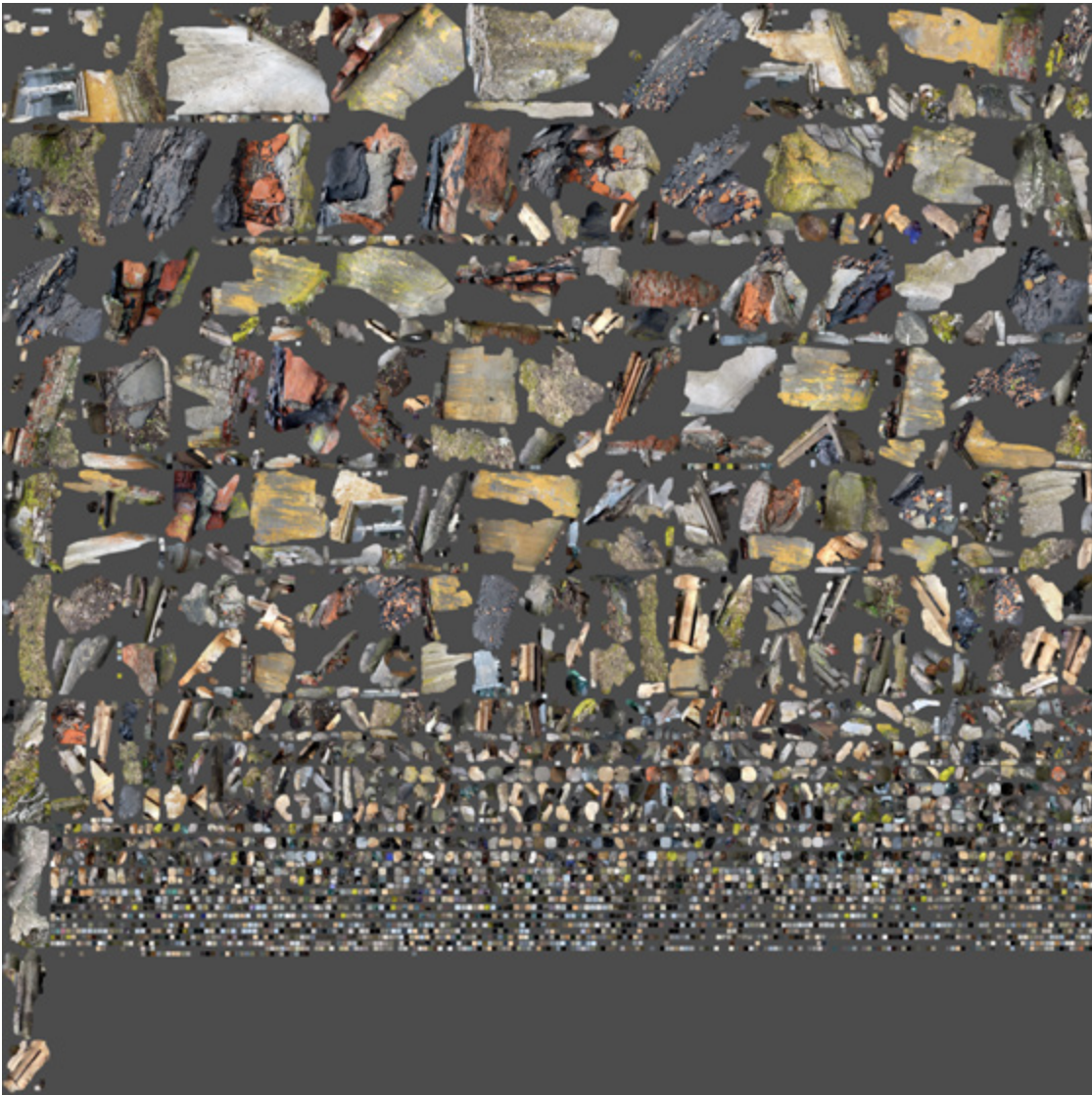

Digitaalsed tehnikad

Juhendajad
Iiris Tähti Toom
Henri Kopra

2. kursus

Kursuse eesmärk oli luua digitaalsete vahendite abil avalik sündmuste ruum muinsuskaitsealuse Kopli 93 rahvamaja sisehoovi, mida hetkel kasutavad suvehooajal kohalik kogukonnaaed ja parandustöökoda. Uurisime, millised meetodid sobivad kõige paremini muinsuskaitsealuste ja poollagunenud ruumide dokumenteerimiseks. Aine keskmes oli mõõtevigade märkamine ja nende käsitlemine olukorras, kus arvutiprogrammide sirged jooned ja valged tasapinnad ei arvesta päriselu mitmekesiste kihistuste ja orgaaniliste vormidega. Õppisime kriitiliselt kasutama erinevaid digitaalseid tehnikaid nagu 3D-skanneerimine ja skännide töötlemine, tehisintellekti abil piltide loomine ja võimendamine ning virtuaalreaalsuses esitlemine. Arendasime kriitilisi oskuseid abivahendite kasutamiseks viisil, mis lihtsustaksid disainiprotsessi argiseid ülesandeid, kuid jätkaksid loomingu protsessi disaineri juhtida.

Erialaprojekt

Avalik ruum

Juhendaja
Ville Lausmäe

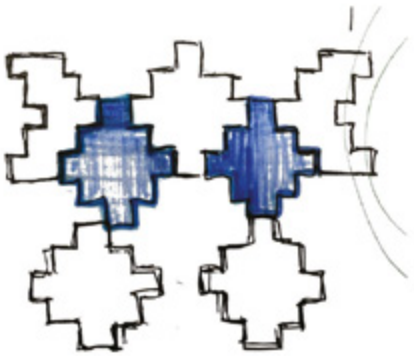
3. kursus

Nagu nimigi ütleb, on avaliku ruumi projekti keskmes avaliku ruumiga seonduvad probleemid. Kursuse raames püüame analüüsida ja uurida avaliku (sise)ruumi seisuga Eestis ning seejuures otsida ka nii heas kui halvas mõttes tähelepanuväärseid näiteid.

Proovime üheskoos mõista ja õppida ära tundma, mille poolest erineb kommerts-kaalutlustel loodud avalik ruum demokraatlikust avalikust ruumist, millist eesmärki kumbki neist täidab ning mis on sellise ruumi roll meie kogukondades. Sellelt pinnalt üritame luua arusaama ootustest, mida ning millistel alustel kavandatud avalikke siseruume oleks otstarbekas tegelikult rajada.

Kursuse raames kavandavad üliõpilased kaheliikmeliste meeskondadena enda valitud avaliku ruumi. Protsessi käigus keskendutakse avaliku huvi tagamisele avalikus hoones, erinevatele ligipääsetavuse muredele ning proovitakse üheskoos mõista, kuidas erineb väga suure objekti kavandamine väikesest, individilähedasest ja harjumuspärasest projekteerimistööst.

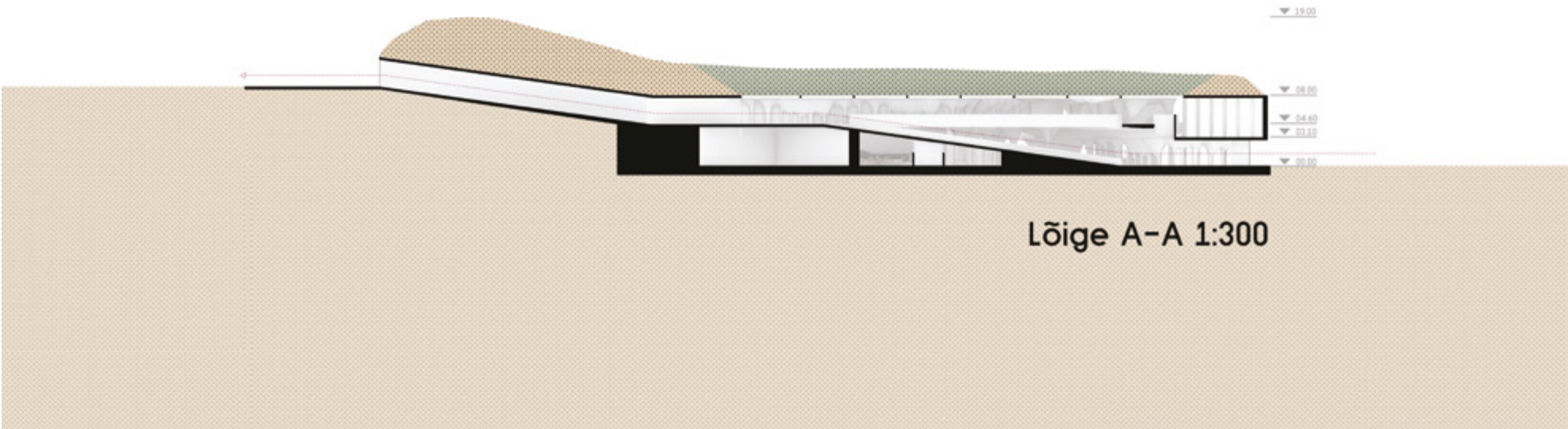
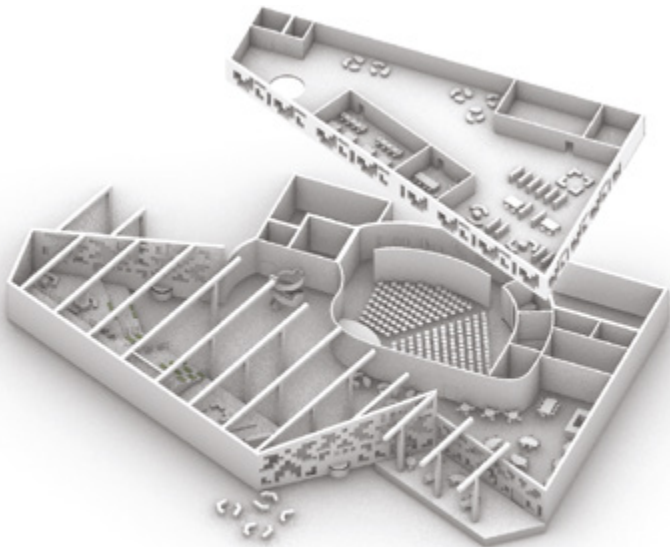
Käsitletavaks objektiks oli Kalevi ujula hoone, eelnevatel aastatel Skoone bastion ning Liivalaia vana kohtumaja.

Vaade Põhja Tallinna poolt

Vaade Kalamaja poolt

Lõige A-A 1:300

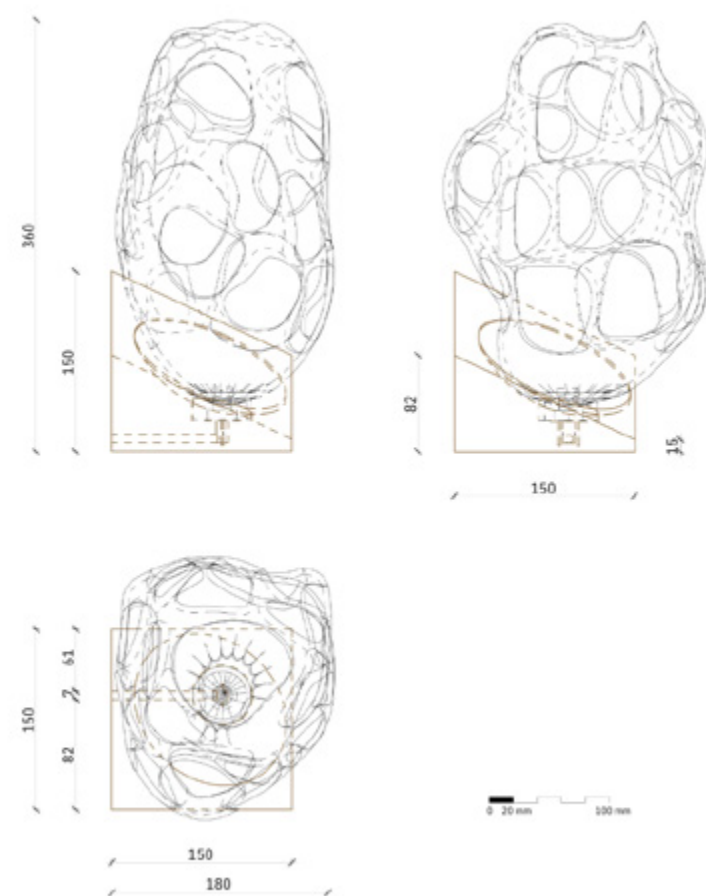
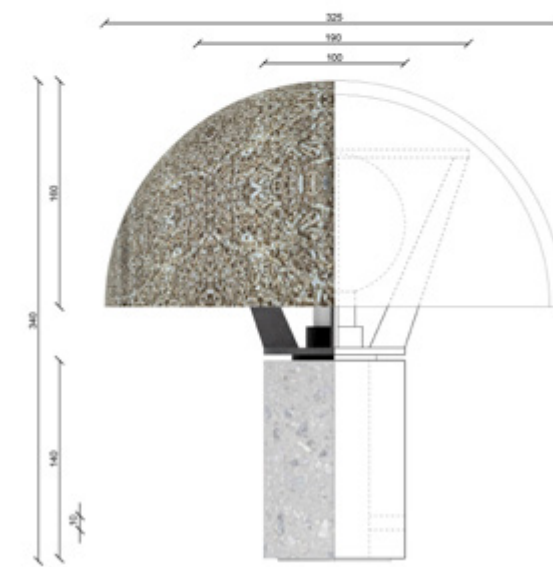
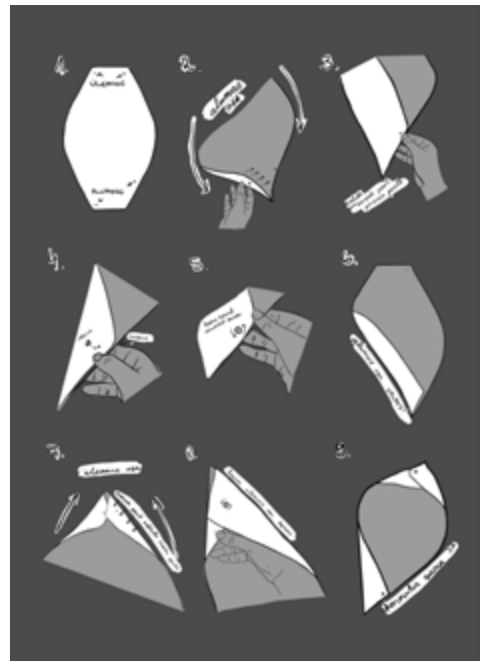
Erialaprojekt

Ese

Juhendajad
Veiko Liis
Marko Uibo
3. kursus

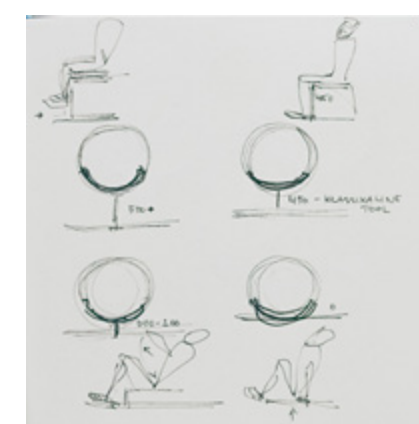
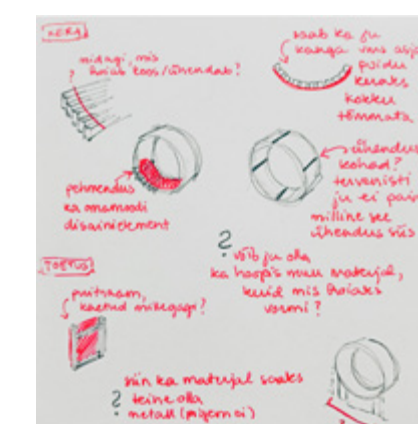
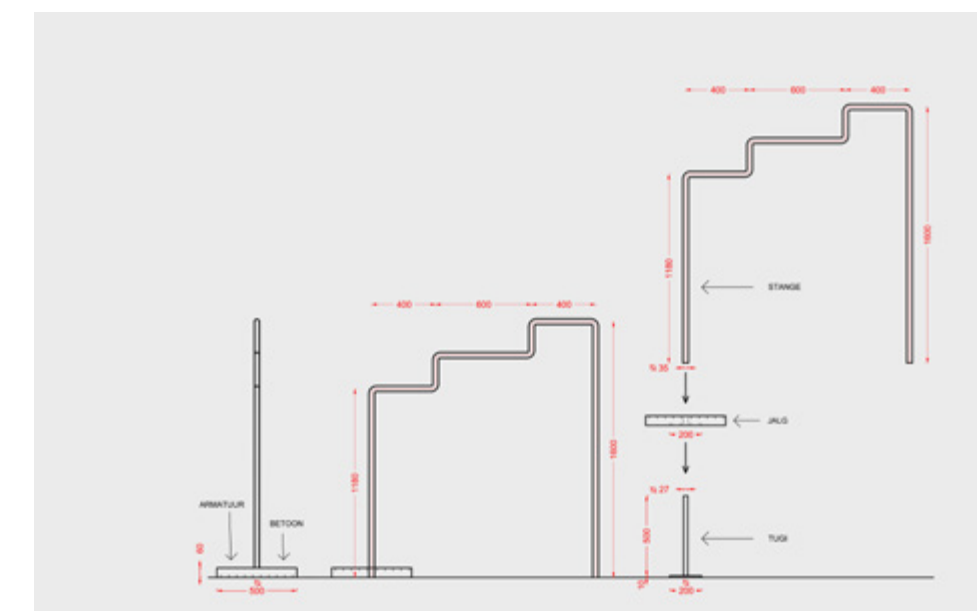
Sisearhitektuuriga tegeledes tuleb ikka aeg-ajalt ette, et ruumi sobivaid eemside kataloogidest ei leia ja tekib vajadus projekteerida uus, antud keskkonnaga arvestav objekt. Erialaprojekti „Ese“ raames läbisid kolmanda kursuse tudengid kogu tavapärase tootarenduse teekonna visandist kuni õigest materjalist prototüüpideni. Peamiselt olid kavandatavateks tooteks kas valgest või erineva funktsiooniga mõõbliesemed.

Vabalt valitud ese andis tudengile võimaluse uurida erinevaid tootmis- tehnoloogiaid. Materjalikatsetuste kaudu selgusid antud ideega kõige paremini sobivad esteetiliselt lahendused. Esemel valmistamise käigus tulid välja nii materjali võimalused kui ka piirangud. Viimaseks sammuks tehti tootefotod ja vormistati selgitavad joonised.

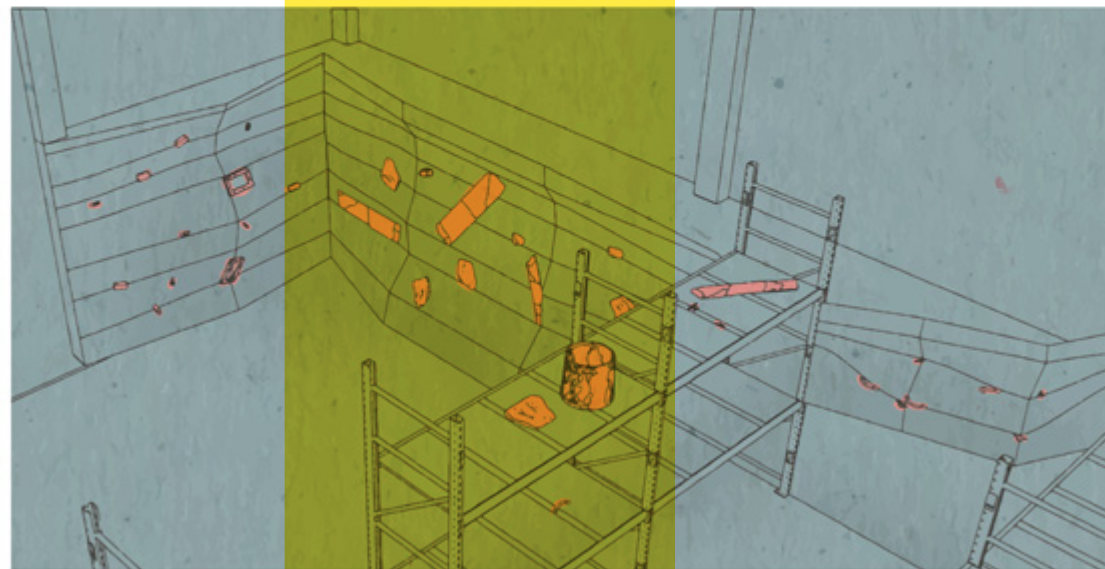
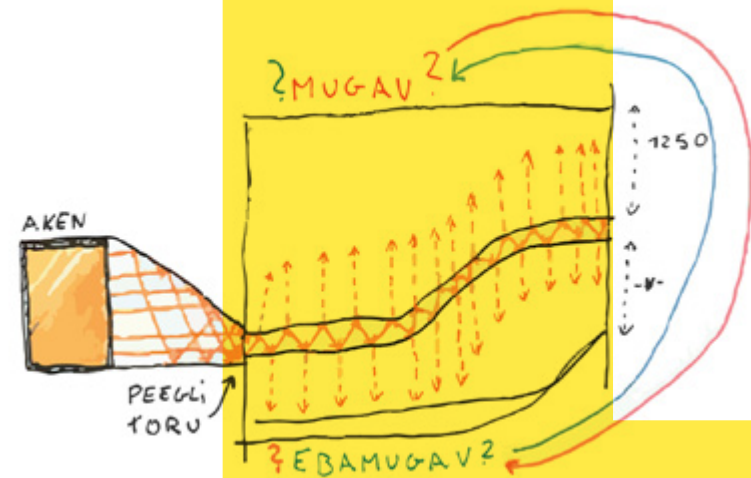
MATERJALID:

- TAMMEPUIT
- MUST KÕRGKUUMUSKERAAMIKA

Vello Asi tudengipreemia 2023

SVEN SAMYN

Kord aastas jagatakse pidulikult auhinna-
tseremoonial arhitektuuripreemiaid ning
tunnustatakse parimaid arhitektuuritegusid
ja -tegijaid. Eesti Kultuurkapitali arhitek-
tuuri sihtkapital, Eesti Arhitektide Liit,
Eesti Sisearhitektide Liit, Eesti Maastiku-
arhitektide Liit ja arhitektuuriajakiri MAJA
premeerivad kokku 14 laureaati – Eesti
arhitektuurivaldkonna väljapaistvamate
saavutuste ja teoste autoreid. Eesti
Sisearhitektide Liit annab välja kaks
aastapreemiat ning Vello Asi nimelise
tudengipreemia. Vello Asi (1927–2016)
oli aastakümnete vältel võtmeisik sise-
arhitektuuritudengite koolitamisel, nende
kujunemisel isiksuseks ning oma ala
professionaalsiks. Tema põhimõtted, eetika
ning suhtumine töösse ja loomingusse on
väärtushoiakud, mida loodame näha ka
tänapäevaste sisearhitektide juures ning
seetõttu kannab tudengipreemia Vello Asi
nime. Preemiat antakse välja Eesti
Sisearhitektide Liidu juhatuse ja Eesti
Kunstiakadeemia sisearhitektuuri osakonna
koostöös.

2023. aasta Vello Asi nimelise tudengi-
preemia laureaadiks sai Sven Samyn,
kes oli sel ajal sisearhitektuuri kolmanda
kursuse tudeng. Sisearhitektuuri osakonna
professori Jüri Kermiku sõnul on Sven
üks nendest tublidest sisearhitektuuri üli-
õpilastest, kellele ei ole õpingud kunagi
piirdunud pelgalt tunniplaaniga sammu
pidamise ja loengutes näo näitamisega.
Sven on osanud arendada aktiivse
suhtluse ja sündmuste ahela, mille käigus
muutub õppimise-õpetamise protsess
huvitavaks dialoogiks. Sveni olemuses on
otsida erialaste oskuste ja loominguliste
vahendite kaudu võimalusi, et luua
ruumilisi lisaväärtuseid. See pakub
positiivseid üllatusi nii õpingukaaslastele,
õppejõududele kui ka Svenile endale.

Bakalaureuseõpingute viimase õppeaasta
keskmes on sügissemestri avaliku ruumi
projekt. See on ühelt poolt kulminatsiooniks
kolme aasta jooksul omandatud erialaste
oskuste arendamisele, teiselt poolt annab see
tudengitele võimaluse oma sisearhitekti profiili
ja personaalseid loovaid huvisid sihipäraselt
sõnastada.

Kevadsemestril portfoolio formaadis koostatud
lõputöö eesmärk on teha need huvid nähtavaks
eneserefleksiooni ning õpi- ja loometegevuse
näidete kaudu. Paralleelselt portfoolio
koostamisele jätkub kevadsemestril avaliku
ruumi projektist lähtuva isikliku disainiprojekti
arendamine. Valminud projektidest panid
tudengid kokku näituse EKA maja neljandal
korrusel, kus esitleti installatiivseid ruumilisi
sekkumisi, materjaliekspimente ning ruumi- ja
esemelahendusi, mis moodustasid integreeritud
osa nende lõputöödest.

Bakalaureusetöö

Laura Movits

Portfoolio

Projekt „Kuuluda kuhu“

Juhendajad
Jaan Evert
Anna Kaarma
Ville Lausmäe
Veiko Liis
Grete Tiigiste

3. kursus

Näitus „Kuuluda kuhu“ koosneb viiest installatsioonist, millest igaüks põhineb minu kirjutatud poeetilisel tekstil. Näituse asukohaks on hoone Eesti Kunstiakadeemia kõrval, aadressil Põhja pst 2. Sekkusin olemasolevasse ruumi minimaalselt ja tunnetuslikult, säilitades selle olemust ja hinge. Püüdsin leida oma sõnadele ja otsingutele füüsilist vormi ja peagi kaduvale hoonele igavikku.

—
Minu projektid on tihti inspireeritud loodusest, see tuleneb mu taustast. Olen õnneargis sündinud laps, kel oli võimalus veeta oma suved looduse keskel. Kuivõrd olen looduse rüpes üles kasvanud, seda austama ja tundma õppinud, kumab see läbi ka mu elus, töödes ja praktikas. Oma kooliprojektides olen käsitlenud loodusteemasid erinevatest aspektidest, leides neist inspiratsiooni nii vormide ja kujundite näol kui ka märksõnadena, millele füüsilist kuju anda.

Bakalaureusetöö

Trine Tõniste

Portfoolio

Projekt „Kuidas materjal mõjutab disaineri sekkumist“

Juhendajad
Jaan Evert
Anna Kaarma
Ville Lausmäe
Veiko Liis
Grete Tiigiste

3. kursus

Iga materjal kõnetab isemoodi. On tema otsustada, mis võimalused disainerile annab või mis piirangud esitab. Materjaliga koostöös leiame talle kuju, mis töötab kõige primitiivsema mööblieseme ehk taburetinä. Loometöö lõpusirgel astun sammuga tagasi ja lasen materjalil protsessi üksi jätkata. Disain transformeerub ja vananeb, muutub ka selle mõte ja väärtus. Muutub disaineri sekkumise mõte.

—
Kuidas panna inimene teadlikult teda ümbritsevat ruumi vaatama ja tunnetama? Piire kombates katsetan töödes kaldus seintega, mis oma brutaalsuses võivad ruumi kogejale mõjuda eripärasena, aupaklikkust tekitavalt rõhuvana. Sekkumise kaudu saan juhtida inimese kasvõi hetkeks mõtlema teda ümbritsevale. Mängin eripäraste raamistustega, kitsaste avaustega, valgusvarjude ja -piludega, objekti või ruumi sisse löikamisega, millel võib olla tugev mõju ruumikogemusele. Oma teostes leian tihti sisemise lapse, mis võimaldab mul protsessile läheneda mänguliselt ja disainida väikese kiiksuga.

Portfoolio, projekt

Marleen Armulik

Klaastaara ringlus ja kasutusvõimalused seinamaterjalina ruumiloomes on uuring, mille käigus soovisin mõista, milline on klaasi potentsiaal igavese materjalina. Projekti peamine eesmärk oli uurida, kas taarast oleks võimalik luua klaasplokke, mida kasutada sisearhitektuurse elemendina. Koostöös klaasiosakonnaga kaalusime erinevaid võimalusi klaasi taassulatamiseks ning vormimiseks, mis tõi meid valemini: üks pudel võrdub üks klaasplokk. Paralleelselt klaasplokkide valmistamisega uurisin ka nende ajalugu, varasemaid kasutusviise ning tootmis-meetodeid, et mõista, mis on juba tehtud ning kuidas sellest edasi minna. Projekti laiem siht on näidata inimestele, et klaas saab olla enamat kui aknapaketid ning tutvustada põgusalt klaasi kirevat ja mitmekülgset ajalugu.

Sisearhitektuur on minu jaoks midagi enamat kui seinad – see on atmosfäär, millel on jõud mõjutada inimesi, nende emotsioone ja enesetunnet. Mind inspireerib ruumitundlikkuse psühholoogiline aspekt, värvide mõju, valgus ja feng shui, isegi kui see mõjub pseudoteemana. Mind paelub, kuidas puitpõrand muudab automaatselt iga kodu soojemaks ja kodusemaks või kuidas kuue ruuduga aknad annavad ka kõige tavalisemale korterile täiesti uue elu. See on see, mis mind tõmbab ja kisub, lükkab ja surub selles maailmas, kuidas tavalisest hoonest saab midagi erilist, midagi täiesti isikupärast.

Harold Kiisler

Kuidas sünnib arhitekt? See on teekond läbi arhitektuuri: individualismi loomine, arhitektuuri tõlgendamine, identiteedi peegeldus – visioon, manifest ja kriitika. Need on minu arvamusel ja teekspidamised kunstist, disainist ja arhitektuurist, mille käigus loon oma keele, luuletan kunstis ja toon kokku inimesi. See on minu idioom. Tere tulemast minu maailma.

Arhitektuuri ei saa pidada ainuüksi visuaalseks kunstiks, vaid ajas ja ruumis muutuvaks artefaktiks, mille väärtus põhineb kultuuri, ruumi, inimese ning kunsti omavahelisel suhtel. Arhitektuur peegeldab kultuuri identiteeti, ajalugu ja traditsioone, jutustades loo oma kasutuse ning disaini abil. Looming nõuab kultuuriliste mõjutuste tunnistamist ja nende integreerimist loomingulisse protsessi. Ruum ei ole piiritletud pelgalt asukoha või füüsilise suurusega, vaid hõlmab sotsiaalseid, psühholoogilisi ja emotsionaalseid aspekte.

Juhendajad
Jaan Evar
Anna Kaarma
Ville Lausmäe
Veiko Liis
Grete Tiigiste

3. kursus

Kristiina Theresa Kuusik

Lõputöös eksperimenteerin erinevate looduslike materjalide ning tekstiili käsitlemise viisidega. Peamiselt vaatlen punumise meetodeid ning uurin mustrite tekkimist. Töö sai alguse soovist sõbruneda ehitamise ja käelise tegevusega. Meetodiks valisin punumise ning katsetuste käigus leidsin enda isikliku seose käsitöö ja materjali eest hoolitsemise vahel. Punumisel tekib vorm materjali süsteemselt põimides. Oluline on jälgida materjali omadusi ning selle järgi tunnetada, kui palju pinget anda saab. Materjali eest hoolitsemiseks olen kasutanud erinevaid võtteid ning katsetuste abil välja toonud ja digitaalselt tödeldud tekkinud mustreid. Lõpplahenduseks on ruumiline installatsioon, mille eesmärk on anda vaatajale mõtteid käsitöö, tekstiili ja looduslike materjalide kasutamiseks.

Tööprotsessis käivitab mu mõtted visandamine, maalimine, kirjutamine, pilditöötlus ning materjalidega katsetamine. Naudin erinevate väljendusviisidega eksperimenteerimist ja tunnen, et kui ühte mõtet mitu korda läbi kirjutan ja selle põhjal visuaalseid katsetusi teen, tekivad seosed, mida poleks varem märgata osanud. Sisearhitektuur on väga laiahaardeline eriala ning on veel palju, mida avastada, ent tunnen, et praegu paeluvad mind enim inimmõtted ja väike skaala nagu eluruum. Samuti pakub põnevust eksperimentaalsemate projektide lahendamine, nagu näitused, installatsioonid või materjali uurimine.

Elisabeth Perk

Sageli ei tekita avalikes ruumides „oma koha tunnet“ mitte läbilahendatud linnamööbel, väikeehitised või erinevad objektid, vaid hoopis kentsakamad ja tunnetuslikumad elemendid – mõni mahaununenud müts, kaasaahaaratud puuoks või kastanimuna, juhuslik iste või avatud aknast kostvad helid. Uurisin oma töös võimalusi neid kentsakusi keskkonnas vaadelda ja rakendada ning defineerisin „oma ruumi“ teket „elutoa“ mõiste kaudu. Esmalt viisin läbi vaatlusi, mille käigus kasutasin Aili Vahtrapuu loodud linnaruumi uurimise märksõnu ja leidsin mõned kohad, mida inimesed kasutavad. Tegin omapoolseid katseid ja märkamisi neljas asukohas: Hiul, Kivimäel, Koplis ja endise Tallinna Muusikakeskkooli territooriumil Nõmmel. Jäädvustasin keskkonna erinevaid vorme nii pildistades kui prügi korjates. Seejärel viisin läbi rea ruumilisi sekkumisi, mille käigus töin varasemalt otsitud ja leitud vormid „uues kuues“ tagasi keskkonda ning jälgisin, kuidas keskkond nendele muutustele reageerib.

Sisearhitektuuris väärtustan inimest oma loomingu keskuse ja majakana, mis minu jaoks kontseptsiooni alati kokku seob. Inimskaalaga töötamine on mulle olnud alati kõige meeldivam osa – näha disainiotsuste pundart, seistes teisega silmitsi ja võrdsena, mõnikord küünitada, et näha tagamaid, või kükitada, et üllatada end uue silmapiiri tekkimisega. Kõigi kõrguste vahed on oluline ära tunda. Disainimine on pidev positsioonide vahel pendeldamine. Lasen end tihti tõmmata dialoogidesse ja väärtustan metainfot, mis arutelude vahendusel ilmsiks tuleb. Nii tekib projektist tervikpilt. Hindan kõrgelt inimlikku sisearhitektuuri.

Getter Pihlak

Sügisel puutöökojas Pesa ehitades ja käelisele tegevusele keskendudes ei saanud ma kaasa mõelda, mis see privaatsus tegelikult on, mida otsisin ja pakkuda soovisin. Kus on privaatsus ja miks on see vajalik? Kas seda on võimalik saavutada avalikus ruumis ja mida selleks tarvis on? Kas ehitatud vormil on roll privaatsuse leidmisel? Kõigile nendele küsimustele lähenesin lõputöö tooteanalüüsis, mille jaoks läks Pesa EKA peale rändama ja kasutajakogemust koguma. Portfoolio tegemisel nägin seost projektide ja varasemate eluaastate vahel ning tajusin kõike pideva teekonnana. Kuna mulle meeldib teisi inspireerida, on projektide vahele pistetud vabavormilisi haikusid ja erinevaid joonistusi, et saata lugeja uute mõtete otsingutele.

Olen korralik, liigagi korralik, aga ma unistan. Unistan harmooniast. Värvideist. Inimeste kokku toomisest ruumidesse, mis tekitavad heaolu. Tahan, et ruum inspireeriks ja tooks ruumikasutajast välja kõige põnevamad mõtted. Olen maal üles kasvanud ja sealne looduse rütm andis minulegi oma rütmi. Märkan just päikesevalguse olemasolu või puudust ning kasutatud värve ja kooskõla nende vahel. Lisaks köidavad mind voolavus, kunst, lihtsus, loodusvaated ja naturaalsed materjalid.

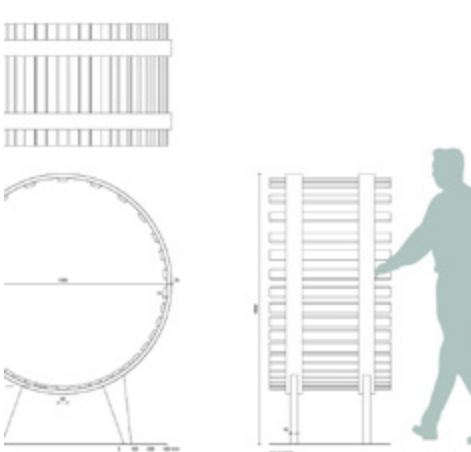
Elle Marie Randoja

Tunnen, kuidas mets on koht, kas tajub ilma muutumist paremini. Mind inspireerivad vihmased, päikselised, tuulised ja tuusused ilmad, täpselt nende muutumine iga nädalaga. Sellest tuli idee luua paviljonid, mis loovad igast aastaajast ruumilised kogemused. Kogusin hulga omadussõnu, millest valikut tehes lõin süsteemi, kus sõnad said omadused, mis suhestusid nii inimese käitumise, vormi, ilmastiku, valguse, materjali, tunnetuse kui ka heliga. Joonistasin sõnadest ajendatud ideid seniks, kuni jõudsin arhitektuurivormideni, mis kõige paremini Eesti nelja aastaaega kirjeldavad. Paviljonides on kõik aastaajad püsivalt kohal, kus nende sisse minnes saab kogeda vastava aja väljendust.

Sisearhitektuur on rohkemat kui lihtsalt ruumide läbimõtlemine – oskus väikestest asjadest inspiratsiooni leida avab ukse, kus igapäevased hetked ja pisidetailid muutuvad loovusallikaks ning pakuvad lõpmatult võimalusi mõtetega mängida ja neid edasi arendada. Süvenen sügavuti, kuni leian igast nüansist, igast elemendist selle tõelise olemuse ja potentsiaali. Iga projekt on kui jutustus, mille lehekülgedel peitub pliatsisjoonte taga lugu. Mulle meeldib iga joont analüüsida, mõtlen läbi iga väiksemagi detaili, kuidas sealt ideid välja lugeda. Paberile jäänud jäljed on rohkem kui lihtsalt jooned – sünnib kontseptsioon ja mõtete voolavus, avades end vaatajale aeglaselt, samm-sammult.

Jaan Repnikov

Mööldes vanaema korteri sisustuse ja ülesehituse peale ning sellele, kuidas seda moderniseerida, sündis modulaarse mööblisüsteemi projekt, mis võimaldab sisustada tervet korterit. Modulaarsest kapisüsteemist saab luua isikupärast kunsti oma kodus, jättes elanikule loomingulise vabaduse. Süsteem on tehtud minimalistlikult, kasutades kahte materjali: 19 mm × 19 mm puitprusse ja 25 mm × 25 mm metallist nelikanttorusid. Lahendus pakub avarust ja valikuvõimalust oma pesa sisustamisel. Uue planeeringu eesmärk oli lasta ruumi rohkem päevavalgust ja muuta korter avaramaks, mida aitas saavutada tavamööbli asendamine modulaarse sisustusega. Lõputööde näitusel võtsin käed-külge lähenemise ning lasin igal külastajal proovida luua oma vajadustele vastavaid lahendusi, meeleepäraseid mööbliesemeid ja kunstilisi sisustuselemente. See projekt võimaldas mul lähemalt tundma õppida metallitööd ja aitas lihvida puutööoskusi.

Sisearhitektuuri õppimine on mulle pakkunud rohkelt põnevaid väljakutseid. Kolme aasta jooksul olen omandanud laialdased teadmised sisearhitektuurist kui ka oskused luua moderniseid ja loomigulisi sisustuselemente ning praktilisi ja ilusaid ruumilahendusi. Luues hulganisti makette, visandeid ja jooniseid ning katsetades erinevaid materjale ja tehnikaid, olen õppinud looma funktsionaalseid ja esteetiliste lahendustega ruume ja atmosfääri, arvestades inimekeha ergonoomia ja proportsioonidega. Pean neid hea sisearhitektuuri olulisteks komponentideks.

Sven Christian Arthur Samyn

Projekti „Tuhk tulde“ käigus võtsin fookusesse kolme tüüpi tööstus- ja lammutusjääke, et mõista nende taaskasutuse võimalusi interjööris. Eesmärk oli desifreerida iseehitaja ja sisearhitekti rolli jäätme-põhise vernakulaarse disaini kontekstis. Valitud materjalideks osutusid puit, savi ja keraamiline plaat.

Minu nägemus arhitektuurist on tugevalt materjalikeskne. Tunnen, et arhitektuur, mis eirab või proovib asendada materjalide füüsilisi ja esteetilisi omadusi on vilets. Hetkel olen keskendunud saviehitusele, milles näen nii haruldast esteetilist kvaliteeti kui ka perspektiivi luua säästlikumaid ehitusmeetodeid ja paremaid elukeskkondi. Usun, et oluline on arhitekti oskus tema ümber toimivaid süsteeme tajuda ning oma tööd sinna toimivalt sobitada. Süsteemide all pean silmas inimeste ja keskkonna vahel, ühiskonnas ning indiviidi psüühikas aset leidvaid olukordi, mis meid erineval määral mõjutavad. Ressursside hankimine, nende tootmine, objektide ehitusviisi (kuidas, kellele, millal ja millest on miski ehitatud) ja asukohavalik ei ole minu jaoks üksnes tehniline taust, vaid tunnen, et need on otsused, mis kujundavad meie materiaalsed maailma kui ka subjektiivset ja abstraktset pidepunkti üldise eksistentsiga. Arhitektuuril on filosoofiline mõode, millest soovin selgemat arusaama kujundada.

Mirjam Vaht

Tänapäeva sisearhitekti töö on muutunud aina virtuaalsemaks. Loominguline tunnetus võib ajapikku taanduda ja inimloomusele omane suhtlus materiaalse maailmaga tuhmuda. Kuidas hoida eesti sisearhitektid tippvormis, et arhitektuur oleks põnev ja elujuline, sealjuures ka tehniliselt suurepäraselt teostatud, ja sisearhitektid eluröömsad? Lahkasin sisearhitektide hingeelu ja uurisin lähemalt, kuidas tänapäeva sisearhitektid töötavad. Kaardistasin, kas ja kuidas leiavad nad tasakaalu arvutiga töötamise ja loomingulise vabaduse vahel. Kas loovustuhinat on võimalik mingil viisil ise käivitada või välja kutsuda? Uurimuse tulemusena valmis puidust ja keraamikast vabavormiliste mudimisobjektide komplekt – sisearhitekti tööriist.

Vaadates otsa oma teisele minale, siis itsitab ta, varbad vees, pilvetõrtsudest midagi veidrat konstrueerides. Elav kujutusvõime on maagiline tööriist, mis võimaldab vahel üksluse ja rangena tunduvast maailmast hetkeks kõrvale hiilida. Fantaasia ei ole reeglid, norme, standardeid ega piiranguid – fantaasia-maailmas uitamine ja inspiratsiooni otsimine on meelilendavalt värskendav. Väike ootamatu nali või üllatus tekitab minus elevust ja äratav huvi, käivitab loominguliste mõttesähvatuste puhangu.

1988. aasta arhitektuuriväljaandes kirjutab Voldemar Herkel ehitatud keskkonnast järgmiselt: „Ehitamine on põline inimtegevus, mille tähtsaim ülesanne on eluks vajaliku keskkonna kujundamine. Suurte ainelistel kulutustel ja hulga oskuslike töökatel abil luuakse ehitades rikkusi mitte ainult oma kaasaegsetele, vaid ka järeltulevatele põlvkondadele. Seetõttu tuleb olemasolevaid vahendeid kasutada arukalt, ökonoomselt ja nüüdisaja tehnilisel tasemel. Ehituskunst moodustab keskkonna ja fooni kõigile teistele kunstiliikidele, kajastab eredalt iga ajastu materiaalsel ja vaimset taset, taotlusi ja ideoloogiat.“

Rohkem kui 30 aasta tagusest mõttekäigust ruumi kohta leiab ka tänapäeval olulisi pidepunkte meie ruumikultuuris ja ruumihariduses. Sisearhitektuuri osakonnas näeme tudengeid ja vilistlasi loojatena, kes meie ruumi väärtuste põhjal ja vaimselt mõtestatuna kujundama hakkavad. Magistrantuuri üheks eelduseks on mõne spetsiifilise uurimissuuna olemasolu – olgu selleks keskkonnasäästlik ruumiloome, elamuasemevaldkonna uurimine või (sise) arhitektuuripärandiga tegelemine. Teaduskonnas tudeerijatele loome võimalusi, vastavalt tudengi suunale, koostööks EKA- ja ka erialaüleselt, et niigi interdistsiplinaarne eriala võimaldaks veel enam varbaid võõrastesse vetesse kasta.

Sisearhitektuuri magistriõppe teoreetilised ained on proovikivi autoripositsiooni kujunemisele. Esimese aasta jooksul kirjutatav manifest annab võimaluse luua eelhäälestus oma magistritööle ning panna luubi alla iseend kui ruumiloojat. Lisaks traditsioonilistele õpiväljunditele pannakse esimese aasta jooksul rõhku ka suurtele printsiipiaalsetele küsimustele nagu ligipääsetavus, võrdne ja kaasav ruum, sisearhitekti muutuv roll kliimakontekstist tulenevalt. Koostöös rahvusvaheliste õppejõudude ja ülikoolidega korraldatakse mitmeid ekspeditsioone ja koostööprojekte. Esimene aasta on intensiivne, kuid see raputab ja tervitab tudengit mõtestama iseennast, oma eriala, maailma ja kohalikku konteksti.

Teine aasta keskendub suures plaanis magistritöö tegemisele. Magistritööde juhendajate pealisülesanne kogu projekti vältel on süstida tudengisse enesekindlust ja usaldust oma intuitsiooni vastu. Varasematest lõputöödest saab järeldada, et meie eriala on pidevas muutumises – seda nii ametialase mõtestamise kui ka lõputööde eripalgelisuse vaatest.

Kuid kontakt akadeemiaga ei pea tingimata lakkama diplomi kättesaamisel. Et pakkuda ka järgnevatele põlvkondadele kaasaegset õpikeskkonda, kaasab sisearhitektuuri osakond

ka oma vilistlasi uuesti õppetöösse, aga siis juba valdkonna esindajate ja juhendajate näol.

Magistrant on oma tehniliste oskuste poolest juba kogenud ning keskendub õpingute käigus enese kui disaineri profiili kujundamisele. Magistriõpingud peegeldavad tudengi isiklikku arengut – kes ta on ja milliseks ta soovib saada. Ülikool pakub sügavat teoreetilist vundamenti, andes laia kultuurilise teadmistepagasi, mida täiendavad teaduskonna arhitektuuriajaloo- ja teooriakursused. Magistristuudiote ülesanded ja projektide asukohad on keerukamad kui bakalaureuseõppes ning nõuavad nii eksperimentaalset lähenemist kui ka suuremat intellektuaalset pingutust. Kuna grupid on väikesed (tavaliselt kuus kuni kaheksa tudengit), on arutelud detailsemad ja nüansirikkamad, kuid samas ka kollegiaalsed ja toetavad.

Magistriõppe lahutamatuks osaks on mahukas kirjalik lõputöö, mille käigus kujuneb tudengist teadlik ja võimekas looja – keegi, kes mitte ainult ei valda oma ala tehnilisi oskusi, vaid suudab ka laiemalt erialaseid küsimusi mõtestada. Sageli saavutavad tudengid täieliku loomingulise enesekindluse just stuudiumi viimastel kuudel, kui nad on oma ideedes proaktiivsed, mängulised ja julged eksperimenteerima. Pole haruldane, et magistritööd murravad traditsioonilisi sisearhitektuuri käsitlusi ja püüavad leida uudseid lahendusi ootamatutes kontekstides – olgu selleks siis alternatiivsete klubiruumide uurimine või sisearhitekti rolli ja töömeetodi übermõtestamine vernakulaarsest lähenemisest inspireerituna. Taoline katsetav lähenemine eeldab nii olemasoleva kahtluse alla seadmist, spekulatiivset mõtlemist ja valmisolekut eksida kui ka praktilist meelt, et utoopilisi ideid reaalsusesse tuua. Sisearhitektuuri magistrant on kriitilise mõtlemisega juht, kelle jaoks juhendajad ei ole pelgalt suunajad, vaid võrdväärsed vestluspartnerid, kellega oma ideid arutada ja lihvida.

Nii ongi magistritaseme õpingud suunatud tugevalt just võimekate ja individuaalse autori käekirjaga sisearhitektide edasiseks kasvulavaks. Sise- arhitektuuri magistriõppesse tullakse otse nii sisearhitektuuri kui teiste erialade bakalaureuse- õppest. Õppe lõpetanud vilistlane on seejärel saavutanud diplomeeritud sisearhitekti Tase 7 kutse, mis loob tehnilised võimalused olla osa suuremast erialasest kollektiivist või hakata ise valdkonnas praktiseerima.

Mariann Drell
sisearhitektuuri osakonna külalislektor

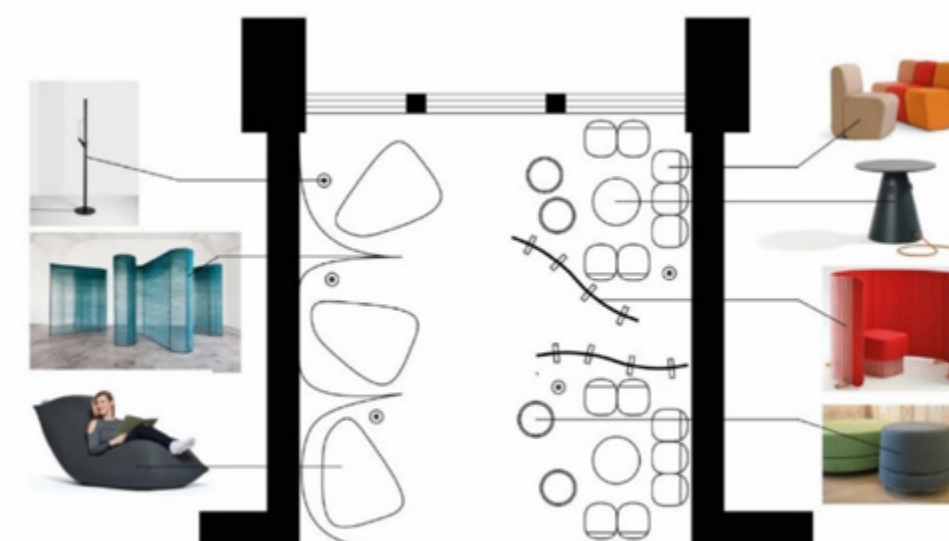
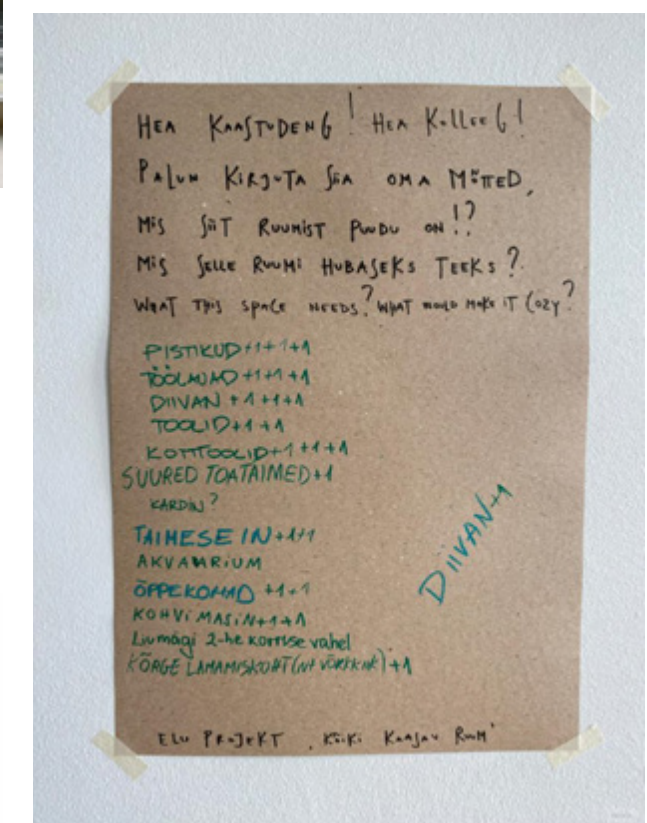
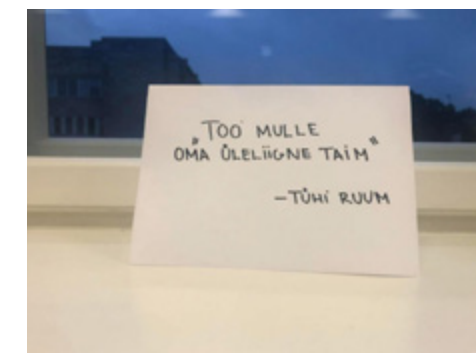
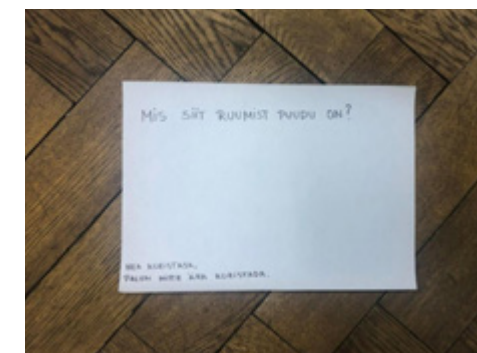
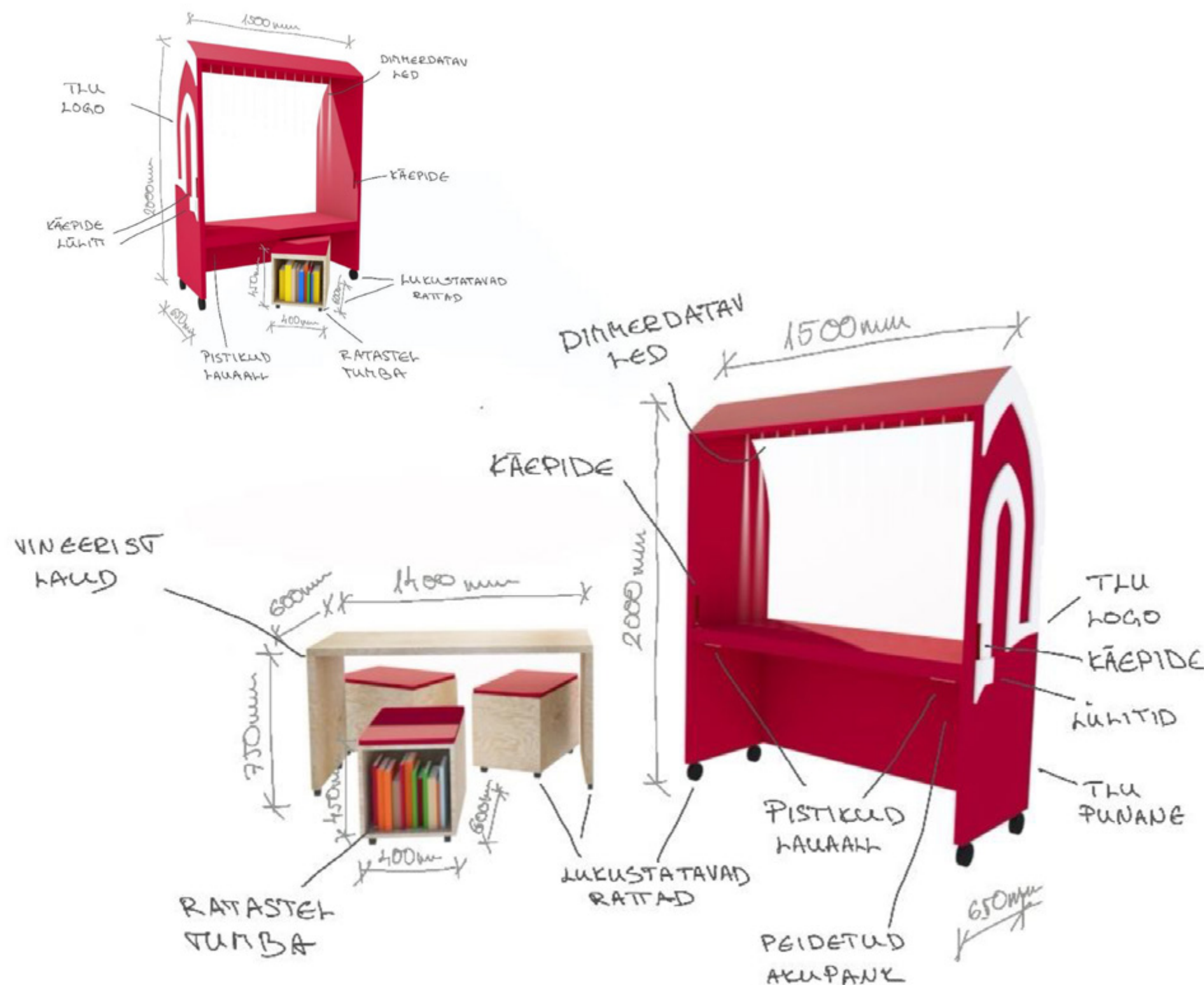
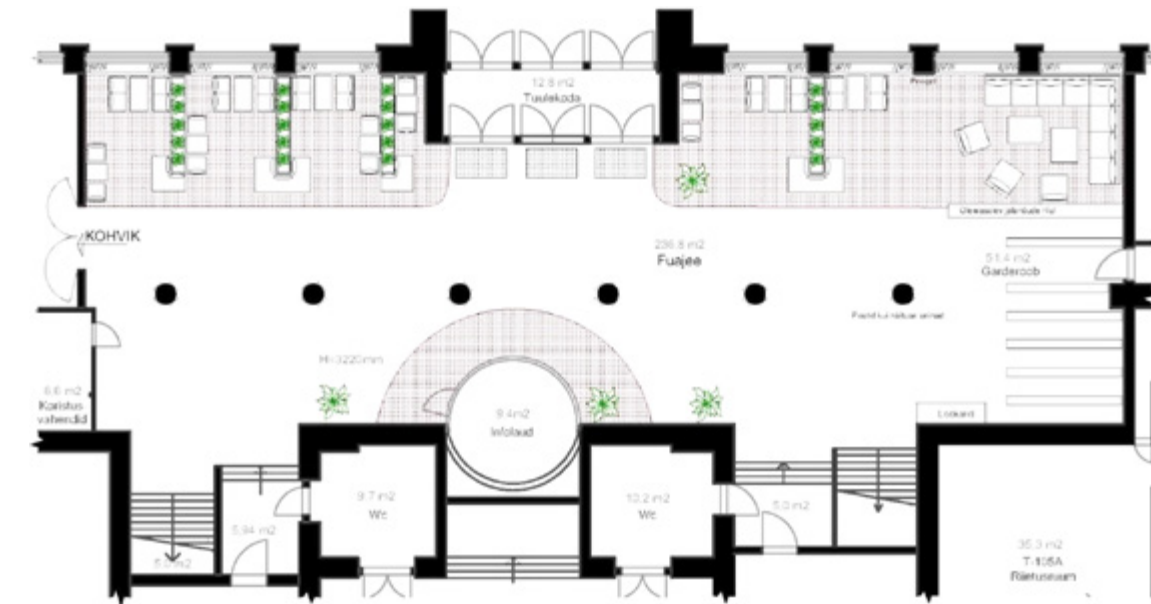
ELU

1. kursus

Stuudio jooksul jagunesid EKA ning TLÜ tudengid omavahel interdistsiplinaarseteks gruppideks. Ruumiline fookus oli Tallinna Ülikooli Terra hoone tühjadel aladel, mis hetkel seisavad küll vakantsena, kuid tulevikus on planeeritud tudengitele ühise koostöö, üksinda töötamise ja aja veetmise paigaks.

Millisel viisil aga taashõivamist läbi viia – kas uurimuse kaudu, gerilja-stiilis ruum täitmiseks või hoopis mõnda rakendust kasutades? Iga grupp lahendas lähteandmete kogumise oma projektist lähtuvalt – kirjaliku suhtluse kaudu ruuminurgas olnud märkmikuga, paikvaatlusena, olemasolevate andmete analüüsina.

Magistristuudio

Linnamaardla: Kopli Rahvamaja

Juhendajad
Juss Heinsalu
Johan Kirsimäe
Ruuben-Jaan Rekkor
Mariann Drell

Külaliskriitikud
Marta Vaarik
Ann Kristiin Entson
Roland Reemaa

1. kursus

Mis juhtub siis, kui vanad ehitusmaterjalid ei lähe prügimäele, vaid saavad hoopis uue elu? Just seda uuriti stuudios „Linna- maardla: Kopli Rahvamaja”, kus tudengid sukeldusid ringdisaini ja urbanistliku kaevandamise vetesse.

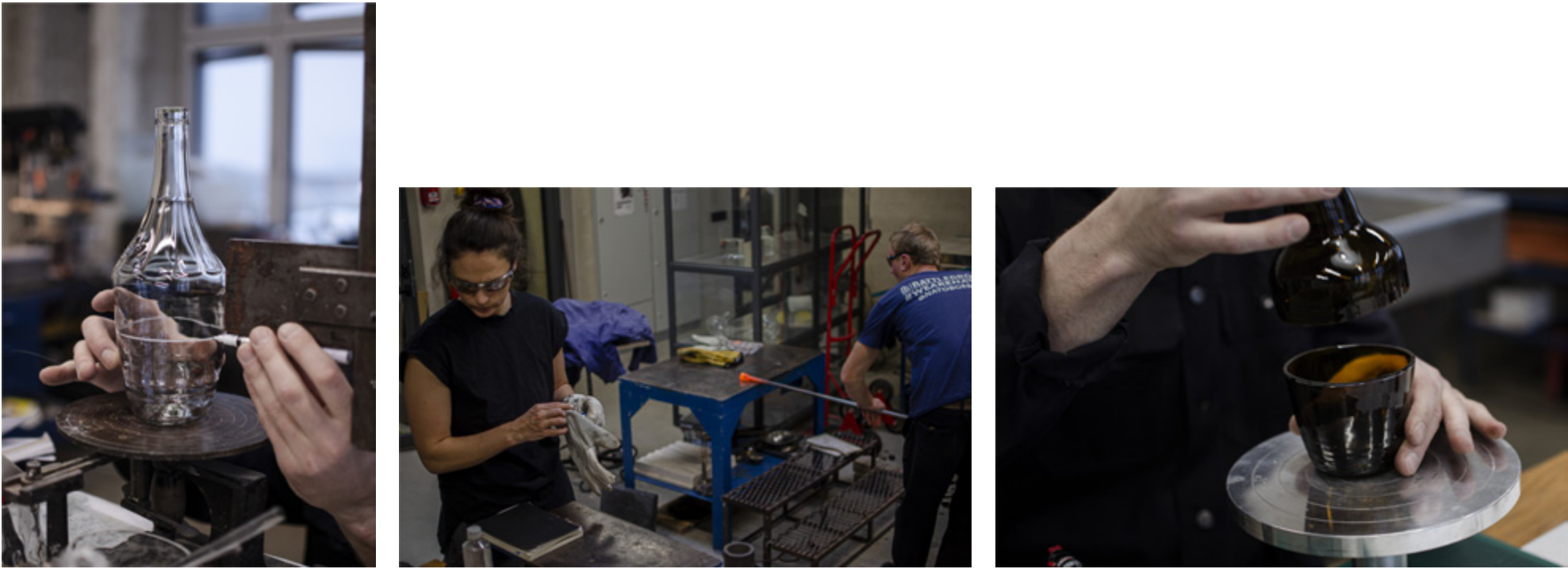
Kopli Rahvamaja on üks neist Tallinna hoonetest, mille minevik on värvikas, olevik segane ja tulevik võimalusterohke. Kuigi hoone seisab suures osas veel tühjana, muutub see aina enam kogukonna südameks. Stuudio keskendus kahele suunale:

- kuidas korduvkasutada olemasolevaid ressursse nutikal ja disainipõhisel viisil ning
- kuidas kaevandada linnamaardlast ehk leida linnaruumist väärtuslikke materjale, mis tavapäraselt ära visatakse?

Aine esimeses osas tegelesid tudengid detektiivitööga – nad otsisid Kopli Rahvamajast ja Tallinna linnast kasutamata materjale, analüüsisid nende potentsiaali ja löid neist täiesti uusi objekte. Olgu selleks mööbliese, toode, ruumiline sekkumine või installatsioon, kõik tööd peegeldasid jätkusuutlikkuse ja loovuse põhimõtteid. Kursuse käigus õppisid tudengid, kuidas olemasolevaid kasutamata ressursse näha mitte kui probleemi, vaid kui väärtuslikku tooret – midagi, mis võib sisearhitektuuris ja disainis leida täiesti uue tähenduse.

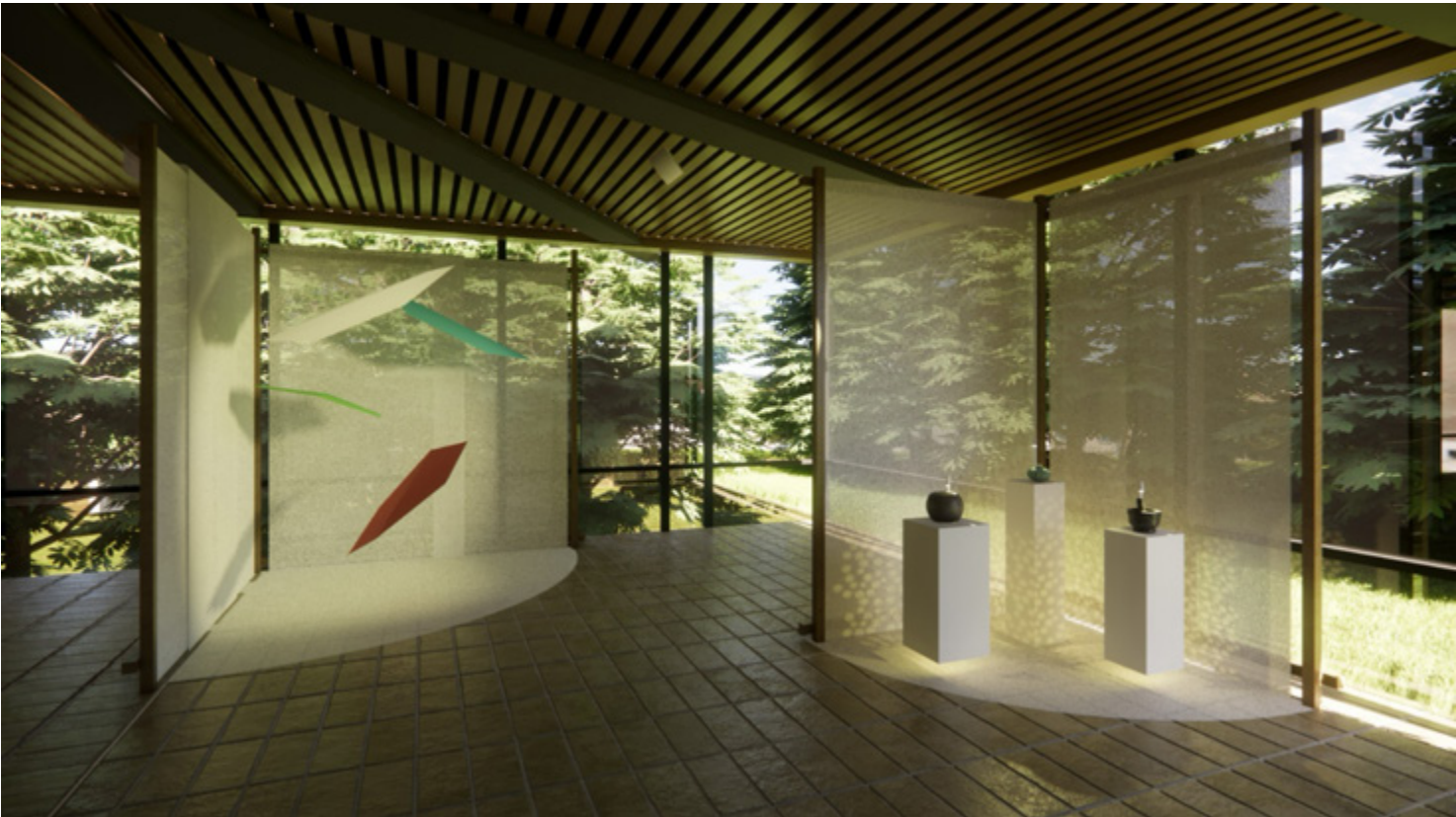
Protsessi dokumenteerimine oli sama oluline kui lõpptulemus. Iga tudeng pidi jäädvustama nii toormaterjalide algse seisukorra, nende töötlemise kui ka valmis disaini. Lõpptulemusena valmisid füüsilised objektid, mis demonstreerisid, kuidas linna sees kaevandatud „maardlad” võivad olla uute loominguliste lahenduste alus.

Stuudio lõpuks oli valminud projektide läbilõige väga erinev – esitleti taarast ümber vormitud joogiklaaside kollektsiooni, eksperimentaalseid puitlaastplaadi- ja saepurujäägist *low-tech* põrandaplaate ning efemeerseid ruumiinstallatsioone, mis töid esile nii hoone väärtusliku mineviku kui tuleviku.

Ruumikunst

Jaapani õnnetunne

Juhendaja
Masayo Ave

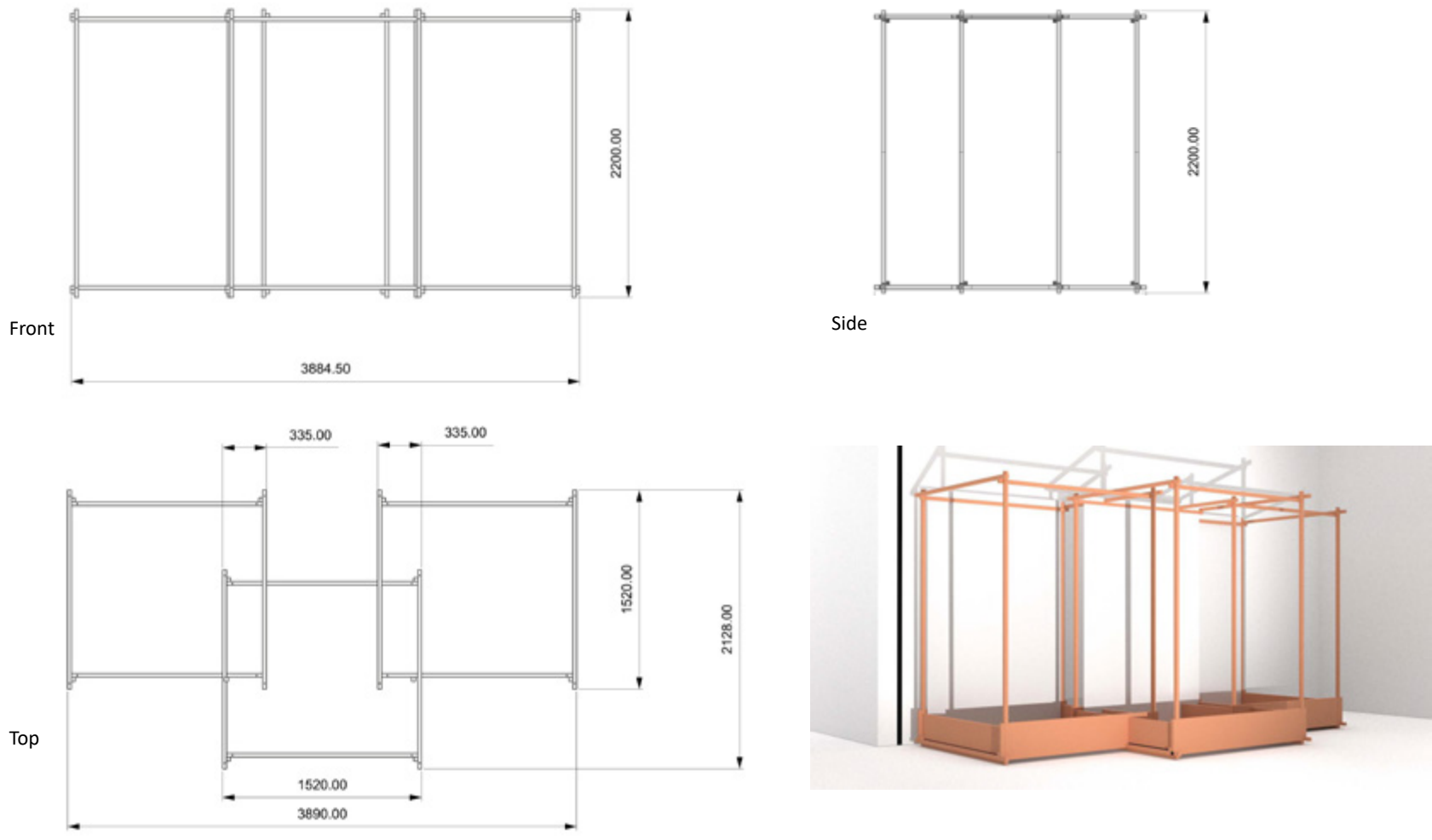
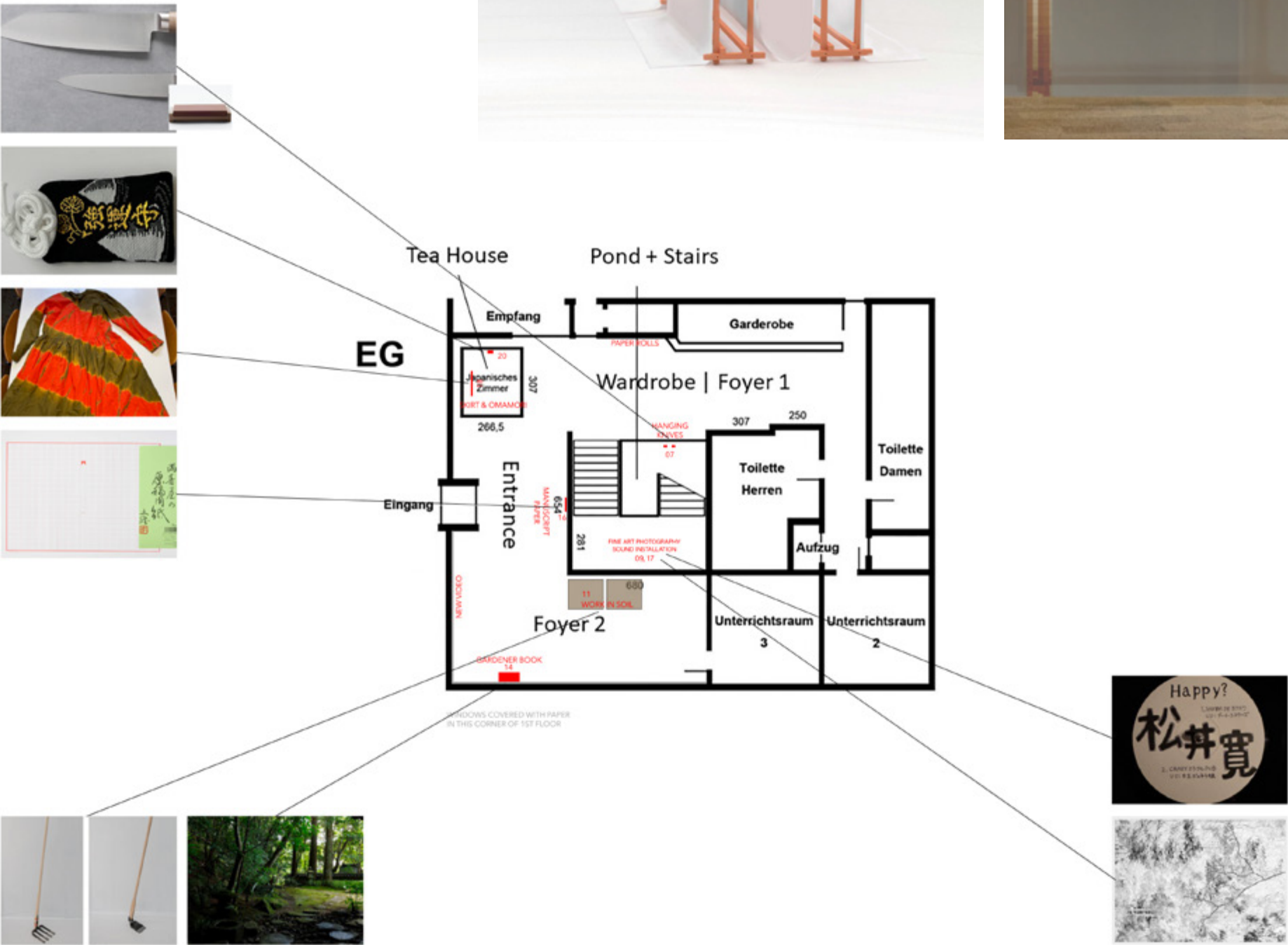
1. kursus

Aastatel 2023–2025 teeb sisearhitektuuri osakond tihedalt koostööd Düsseldorfis asuva Peter Behrensi kunstikooli (PBSA) näitusekujunduse osakonna ning Berliinis elava jaapani disaineri Masayo Avega. Koostöö keskmes on jaapani esteetikat, esemelist kultuuri ning filosoofilist ellusuhtumist tutvustav näitus „Jaapani õnnetunne. Otsides sisemist rahulolu läbi esteetilise kogemuse“, mille initsieerisid PBSA näitusekujunduse emeritprofessor Philipp Teufel ning Düsseldorfis tegutsev filosoofiakultuuri arendav Identity Foundation.

2023. aasta oktoobri viibisid tudengid kursuse „Ruumikunst“ raames Saksamaal Rühri piirkonnas, et osaleda ühises töötoas Peter Behrensi kunstikooli näitusekujunduse eriala tudengitega. Üheskoos aidati Masayo Avel ja jaapani meistritel installeerida näitust „The KOUBA principle: The fundamentals of Japanese design in the Tsubame-Sanjo region“. Nende päevade jooksul tutvusid tudengid näitusel eksponeeritavate objektide, traditsiooniliste jaapani käsitööoskustega, aga ka Red Dot disainimuuseumi kollektsiooni ning tootedisaini preemianäitusega.

Koostöö kahe ülikooli vahel jätkus kursusega „Presenteerimise meetodid“ Tallinnas, kus EKA ja PBSA tudengid hakkasid ette valmistama jaapani ainelist kultuuri tutvustavat näitust. Näituse teemaks on esteetika ja õnnetunne ning selle väljendused jaapani materiaalses kultuuris. Väljapanek koosneb kolmekümnest ajaloolisest ja kaasaegsest esemest, mille on välja valinud kümned jaapani disaini, ruumikultuuri ja filosoofiaga sina peal olevad Jaapani ja Euroopa loovisikud. Näitusekujundus, sealhulgas stendid, vitriinid ja muu mööbel valmisid eesti ja saksa tudengite koostöös.

Näitus eksponeeriti esmalt Kölnis Jaapani Kultuuriinstituudis 24.05.2024–31.07.2024. Selle aasta kevadel rändas näitus Eestisse ja avati 6. märtsil ARSi projektiruumis. Tallinna näituse ehitasid samuti üles EKA ja PBSA näitusekujunduse tudengid.

Arendamise suund

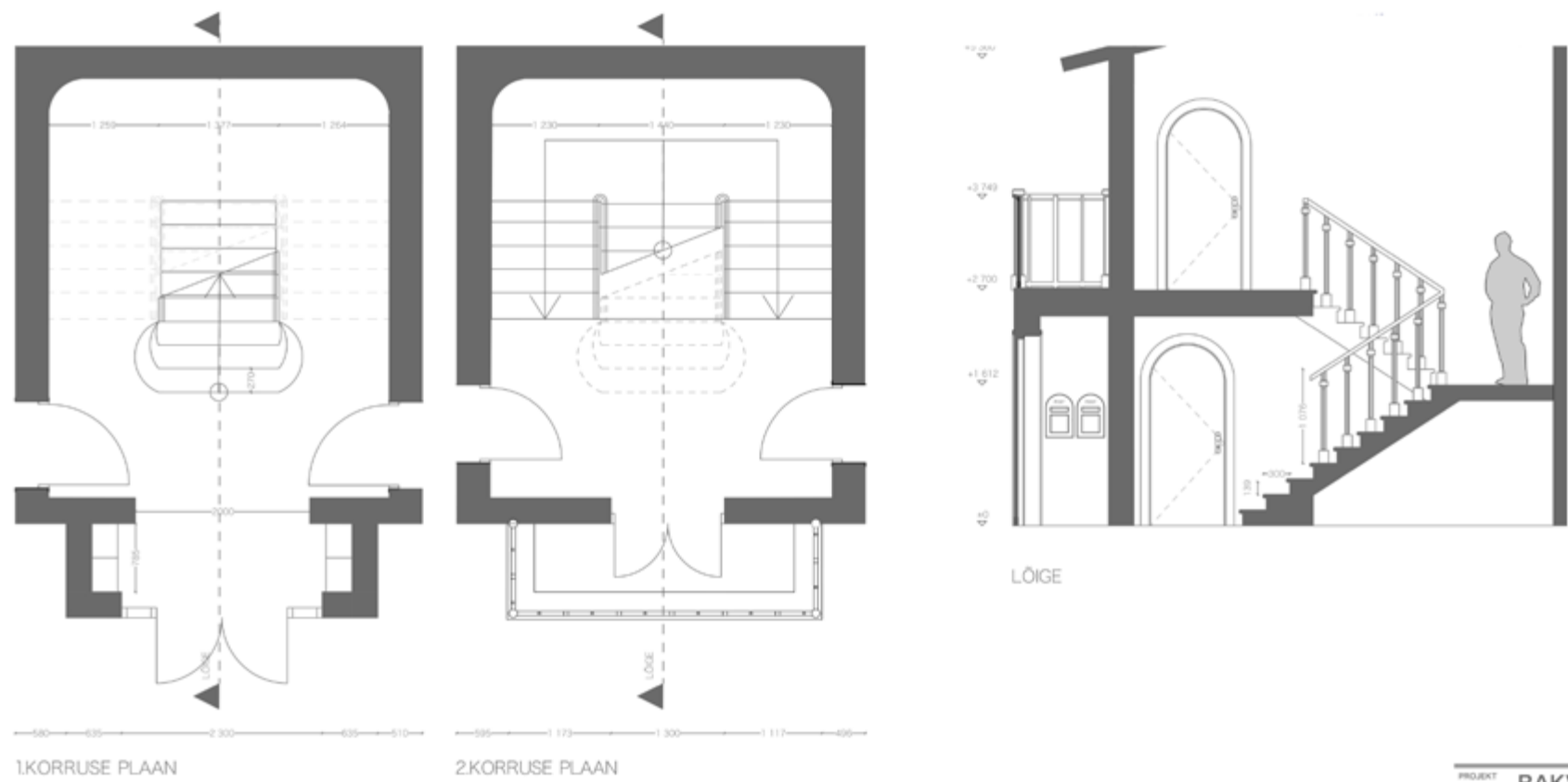
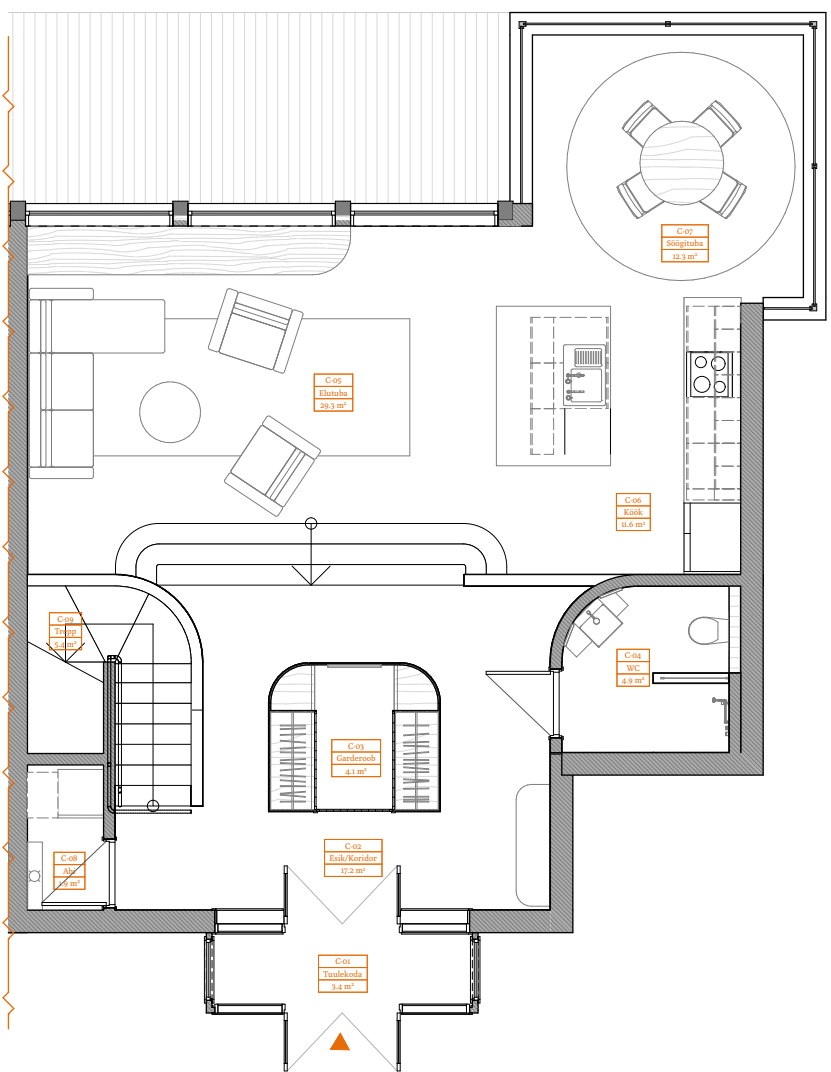
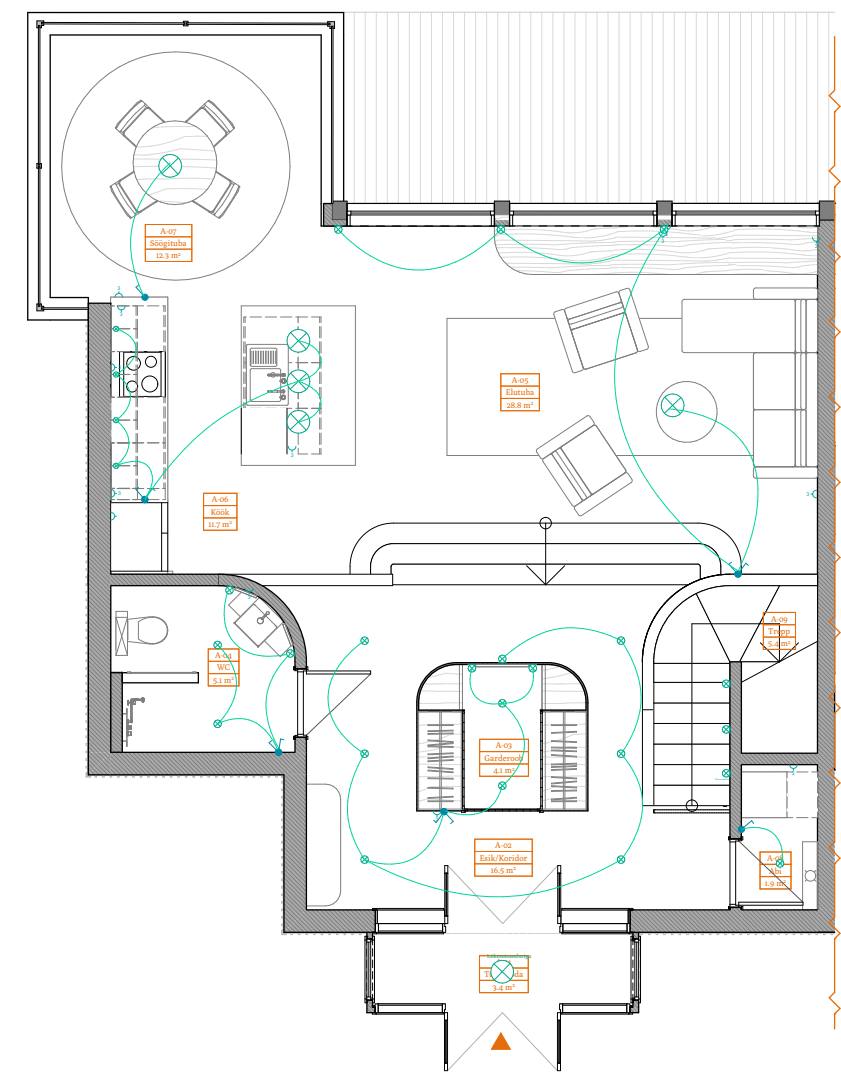
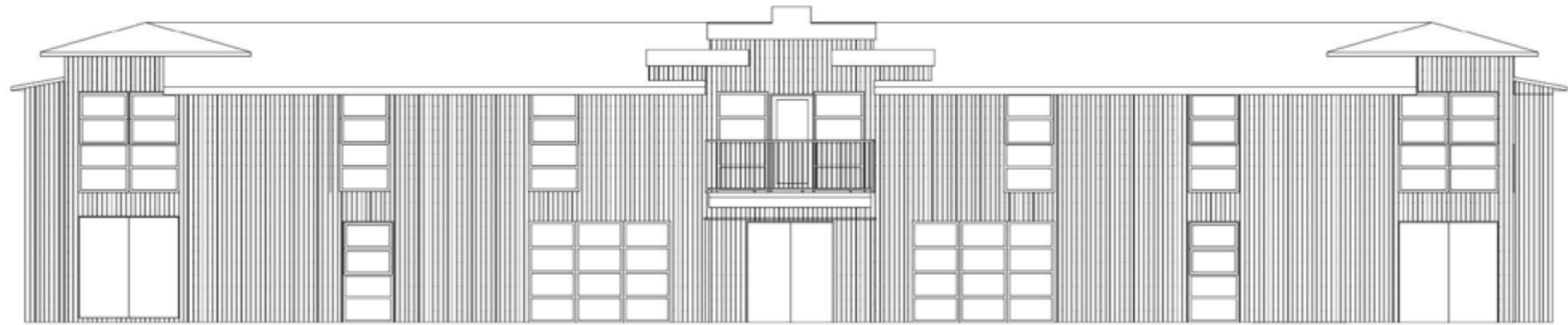
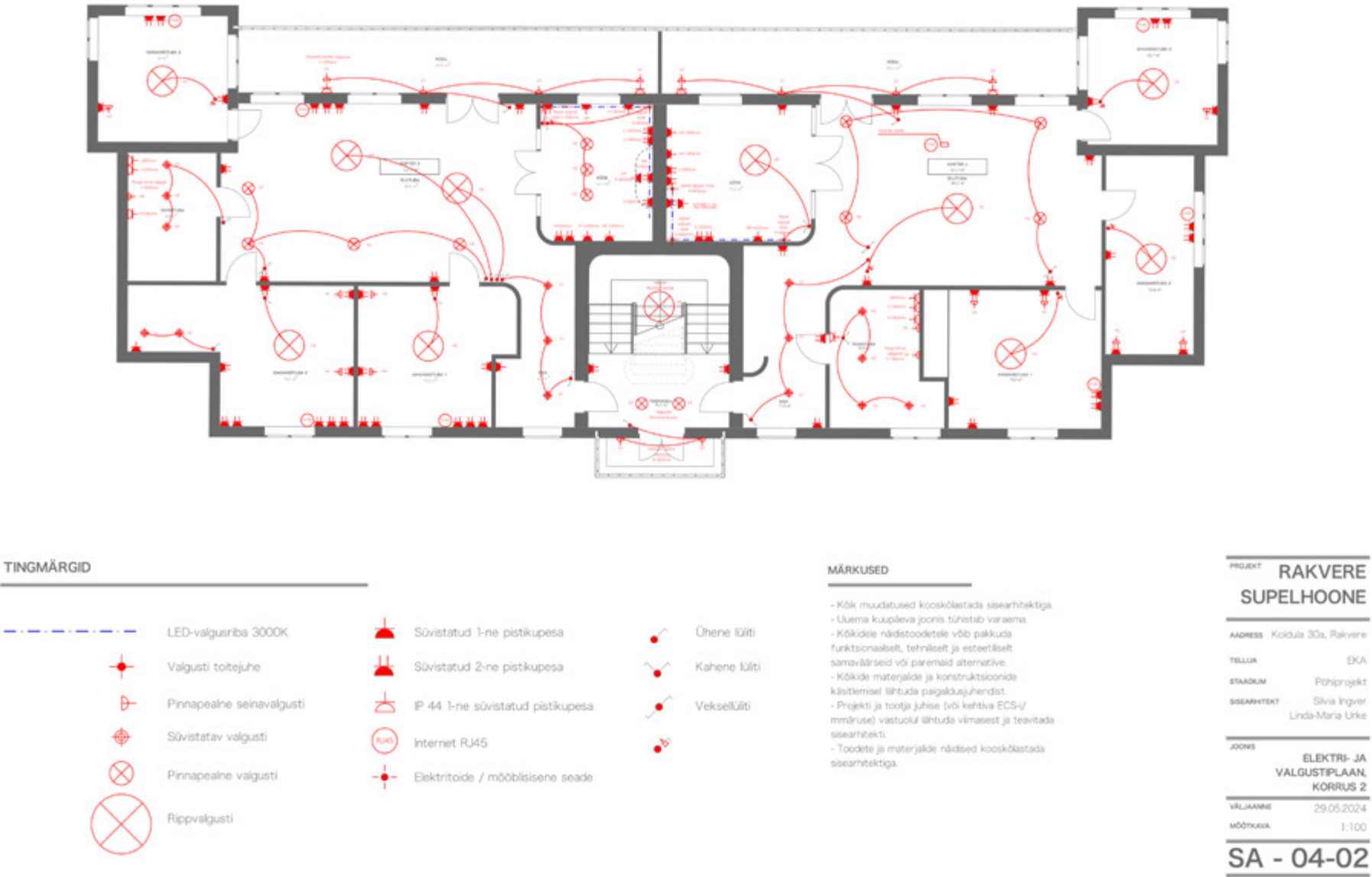
Rakvere supelhoone

Juhendaja
Liina Langemets

1. kursus

Siseruum on miski, mis muutub pidevalt ja käib ajalooga kaasas. Kui palju peame arvestama varasemaga, kui lahendame interjööre juba olemasolevates hoonetes? Mis on selle juures vältimatu, mis mitte? Mistahes hilisema stiili alged on enamalt jaolt siiski klassitsismis, tänapäevase arhitektuuri hällis. Oluline on näha neid proportsioone, tajuda lahenduste mustreid erinevate stiilide kaudu ning valida uut lisades õiged võtted. Kursuse lõpuks peaks tudeng oskama esitada küsimusi, sest sisearhitekt ei puutu oma töös kokku mitte ainult uute hoonetega, vaid aina rohkem tuleb teha projekte vanades. Tuleb leida kaasaegsetele normidele vastavad tundlikud lahendused nii ventilatsioonile, valgustusele kui sisustusele. Kursuse raames projekteeritakse sisearhitektuuri põhiprojekt 1937.a. ehitatud Rakvere rannahoones, aadressil Koidula 30. Hoone esindab puitfunktsionalismi, arhitektiks Tõnis Mihkelson. Hoone omanik soovib leida majale uue, toimiva kasutuse (praegu on hoone kasutusel vanadekoduna). Selleks võivad tudengid pakkuda oma nägemuse.

MÄRKUSED

- Möödud kontrollida kohapeal.
- Uuema kuuplevaige joonis tähistab varasema.
- Kõik muudatused kooskõlastada tellija ja sisearhitektiga.
- Kõik möödu ja kõrgusmõõdud kontrollida objektil.
- Tasandiga teie teostajapooled, koostöö vajadusel, tuguvõttesuhted ja kooskõlastab lahendused sisearhitektiga.
- Ühte komplekti kuuluvate detailide välimus on ühtlane. Ei tohi olla lõimijet rikkuvaid värivõrreid.
- Trepp tuleb mõõta eraldi ring pered arvestades vastavalt.
- Käikpui 60 diameetrisel alusel tamm.
- Käikpui seinast või põrdest 45mm, kui pole spetsiifilist teist. Käikpui kandurite samm ühtlane.

PROJEKT RAKVERE SUPELHOONE

ADRESS Koidula 30a, Rakvere

TELLUJA EKA

STADIUM Põhiprojekt

SISEARHITEKT Silvia Inger, Linda-Maria Urke

JOONIS TREPI PÄIGUTUS

VÄLJANNE 29.05.2024

MÕÕTUSK 1:50

SA - 07

Magistristuudio 1

ENNE / PÄRAST: Mängides ümber tüpoloogiaid

Juhendaja
Pavle Stamenović

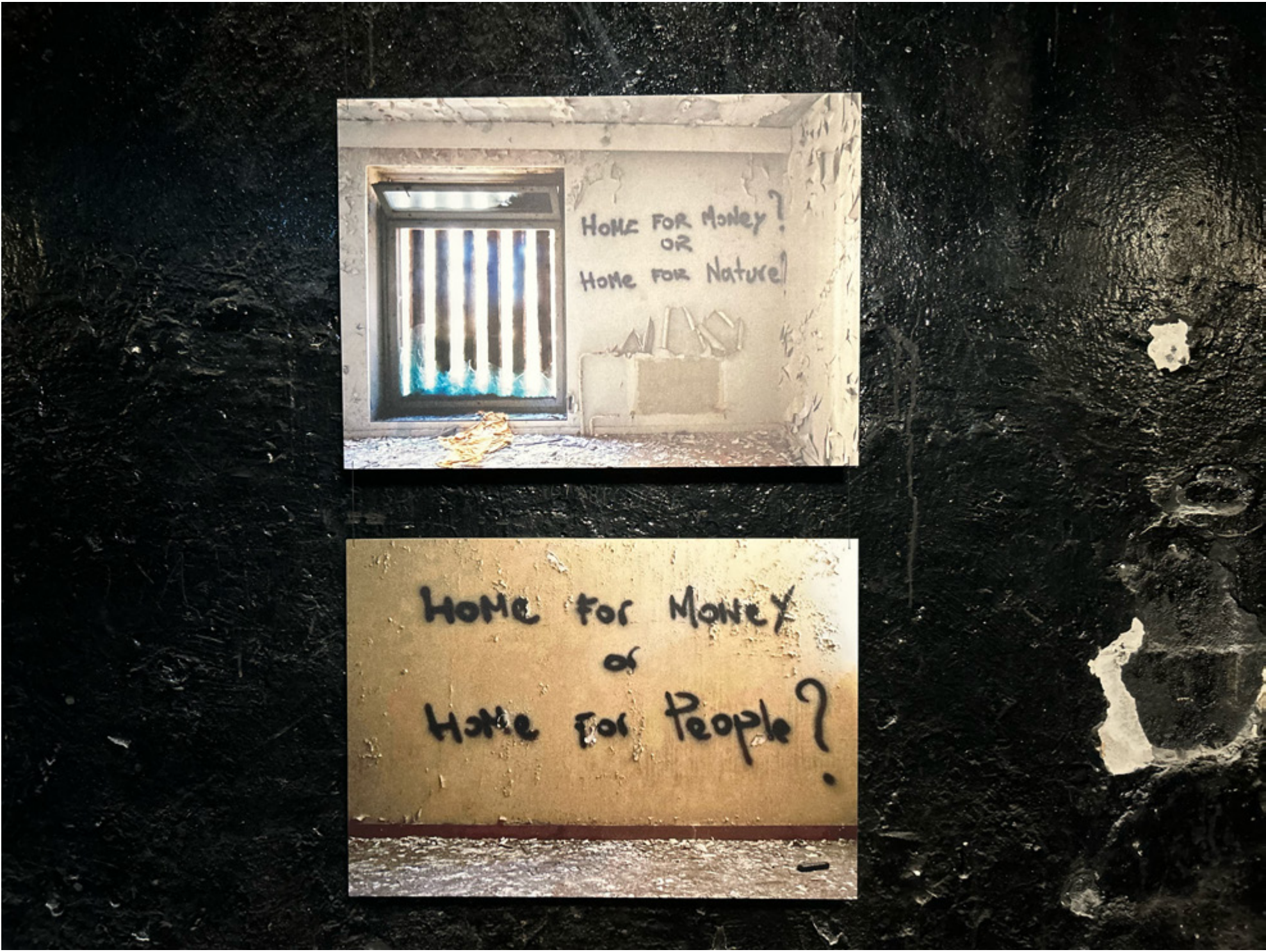
1. kursus

Tänapäeva elutempo tõstatab paratamatult küsimuse kestuse kohta ruumiloo me prak tikate kontekstis. Arhitektuur oma füüsilisel kujul püsib enamasti kauem kui inimesed, kelle vajaduste rahuldamiseks see on mõel dud. Võiksime väita, et tavapärane arusaam hoonest kui tüpoloogiliselt määratletud ja selge funktsiooniga artefaktist kätkeb endas arhitektuuriprojekti ja hoone eluea vahelist lahknevust. Arhitektuurse ruumi eluiga üle tab paratamatult kasutaja algse kavatsuse (visioonid), eesmärgi (vajadused) ja funk tiooni (tehnoloogiad), mistõttu eeldatav programm on kompromiteeritud ja vana nenud. Studios uuriti, milliste muutustega seisavad kaasaegsed eluruumid silmitsi ning kuidas ja mil määral on võimalik eluruumi deks muuta mistahes teist tüüpi hooneid. Mis on need sisearhitektuuri põhitõed, mis aitavad mõtestada ümber ja muuta vanane nud ruumid elamiskõlblikuks, funktsionaal seks ja kaasaegseks keskkonnaks?

Kasutades meetoditena olemasoleva jälgimist, lugude jutustamist, suhete kujundamist ja ruumi projekteerimist, oli selle kursuse eesmärk anda üliõpilastele oskused ja teadmised tühjana seisvate hoonete ümberkujundamiseks ja jätku suutlike stsenaariumite loomiseks tuleviku tarbeks. Kursus oli kavandatud kolmeosalise protsessina:

1) ENNE – mineviku tundmaõppimine; 2) ZEITGEIST – oleviku mõistmine õppereisi kaudu Belgradisse; 3) JÄRELLUGU – tuleviku ennetamine, üliõpilaste osalemine SISU 2024 sümpoosionil.

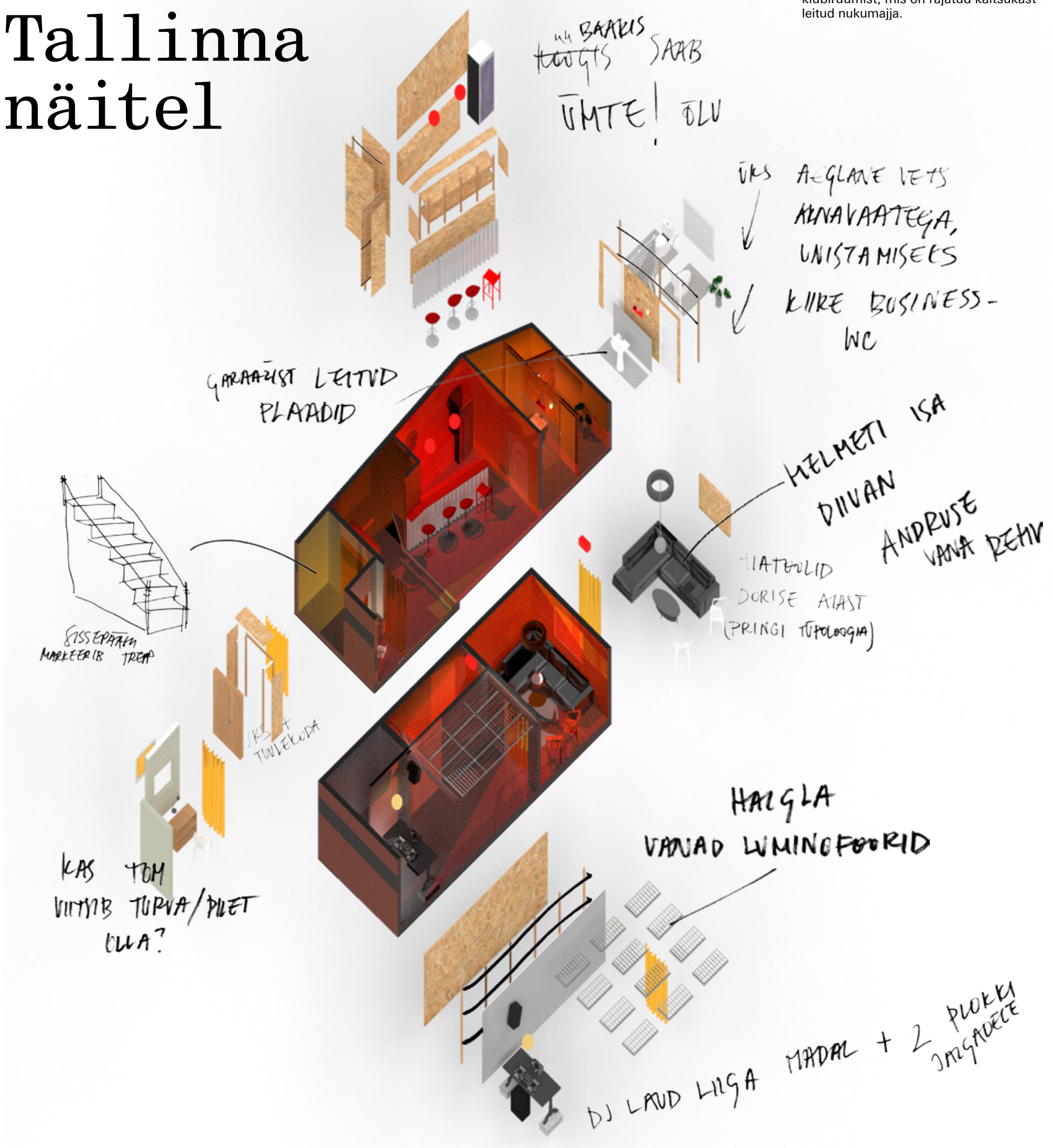
1) ENNE – mineviku tundmaõppimine;
2) ZEITGEIST – oleviku mõistmine läbi õppereisi Belgradisse;
3) JÄRELLUGU – tuleviku ennetamine, üliõpilaste osalemine SISU 2024 sümpoosionil.

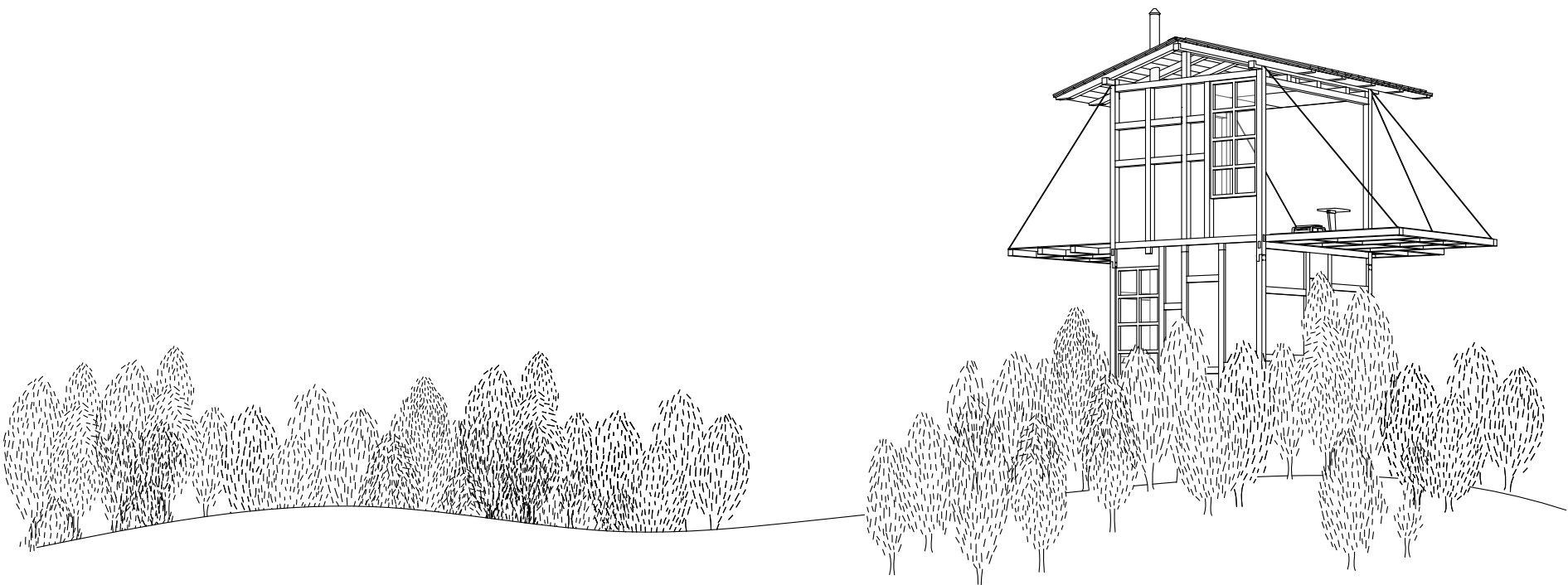
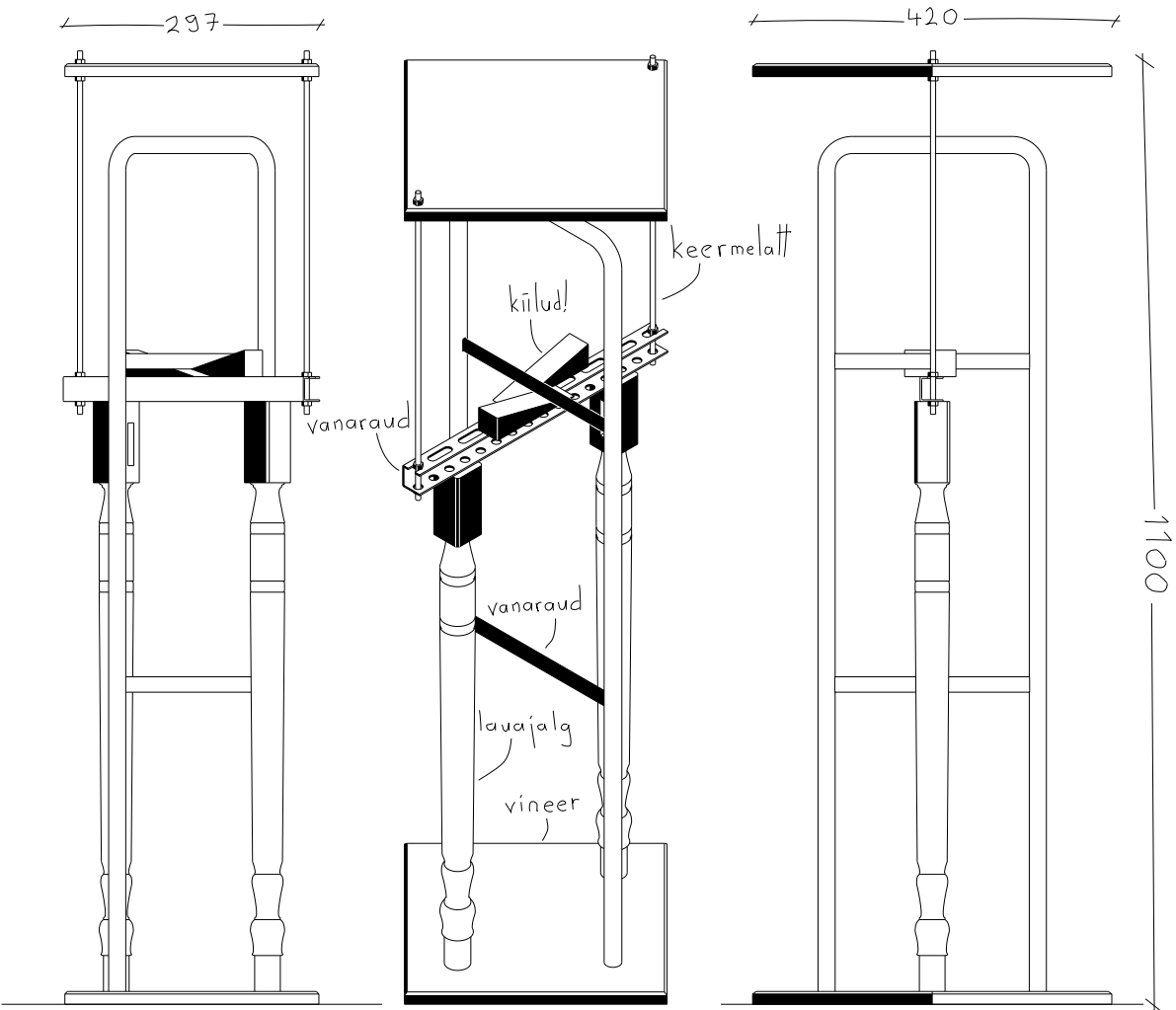
Magistritöö
Ann-Katriin Kelder
Üüriga tuli
kaasa kolm
valvekoera
ehk alter-
natiivklubid
Tallinna
näitel

Juhendajad
Mariann Drell
Pavle Stamenović
Gregor Taul

Magistritöö uurib Tallinna alternatiivseid klubiruumide sisearhitektuursest vaatevinklist ning selgitab välja, kuidas väljenduvad selles osalevate subkultuuride ideoloogiad ruumiliselt. Kuna skeene sisemaailma ja korraldust tunnevad kõige paremini selles osalejad ise, toetub nii töö teoreetiline kui ka praktiline osa intervjuudele kaheksa Tallinna alternatiivklubi omanikuga. Alternatiivklubi kui ruum on introspektiivne loome selles osalejate ideaalmaailmast, mis vastandub peavoolukultuurile ja pakub võimalust isetegemise kaudu projitseerida enda kogukonnale vastavat mentaliteeti. Veelgi enam, alternatiivklubisid kui eraldi hoonetüpoloogiaid pole pea kunagi projekteeritud ning need sobituvad alati mõnda olemasolevasse jääkruumi, näiteks on Tallinnas selleks vana kalatööstus, laohooned või allveelaevakomponentide tootmistehas. Intervjuudes tehtud järeldustele toetudes pakub töö loomingulise väljundina välja visiooni autori enda sõpruskonnale loodud klubiruumist, mis on rajatud kaltsukast leitud nukumajja.

isearhitektuur meistri päevik

Karen Isabel Talitee

Hävinud (sise)arhitektuuri
taastamine.
Koopiast uuenduseni

Magistritöö vaatleb ühe lammutatud hoone lugu, mida ootab uuesti koopiana üles ehitamine. Selleks keskendun Maakri 28 hoone väärtustele, mõtestan nõuet koopia ehitada ning küsin: kuidas taastluua hoone nii, et see kannaks endas kaosas minevikus loodud sisulisi ja vormilisi väärtuseid mõnel muul viisil kui selle koopia loomine? Siinkohal on oluline välja tuua, et ilu, mis on küll meeltega tajutavas maailmas suhteline, jõuab minuni peamiselt teadmiste kaudu, sest alles jäänud detailide vähesuse tõttu ei ole võimalik ruumi olemust meeltega tajuda. Töötasin kultuuripärandi väärtust käsitlevate materjalidega ja otsisin katsetuste kaudu kultuuripärandi säilitamiseks teisi võimalusi kui selle täpse koopia loomine. Kuigi mõtisklesin ka koopia tegemise idee üle, keskendusin peamiselt säilinud elementidele ja võimalusele neid uuesti kasutada – neid puslena taas kokku monteerida ja esinevad tühimikud täita, et ruumi funktsioon kannatada ei saaks. Sellise lähenemise tingimus on, et restauraatori lisandused on selgelt äratuntavad, et vältida võltsajaloolist ilmet – see tähendab tegutsemist eristatavuse printsiibist lähtudes. Proovikiviks on tasakaalu leidmine uue ja vana vahel. Uurimistöö suunab ruumiloojaid mõtisklema hävinud arhitektuuriväärtuste säilitamisviiside üle, väärtustama olemasolevat lagunenu estetikat ja otsima tasakaalu mineviku pärandi ja kaasaegse keskkonna vahel, luues võimalusi kogeda erinevaid ajalookihistusi meie ruumides.

Anni Truu

Linnainterjöörü poole:
sisearhitektuuri
potentsiaal linnaruumi
aktiviseerimisel
Kitseküla asumi näitel

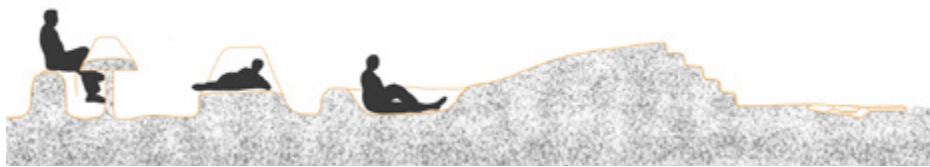
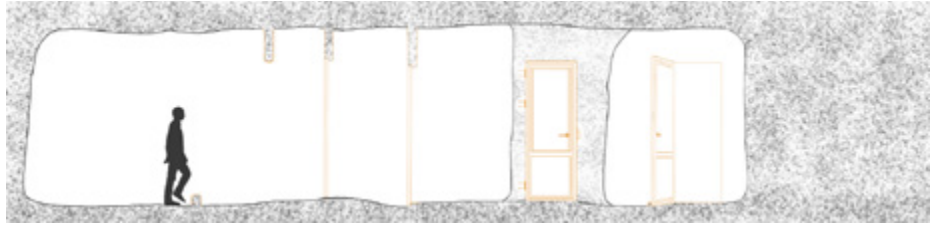
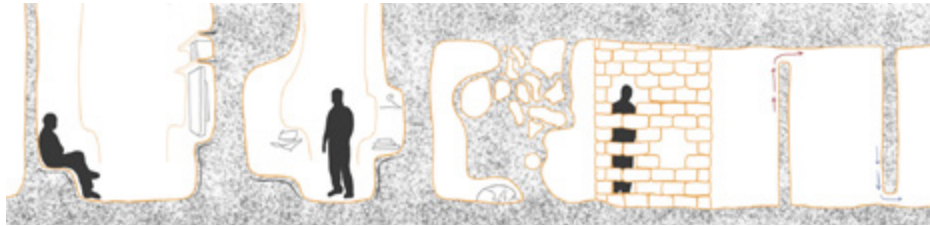
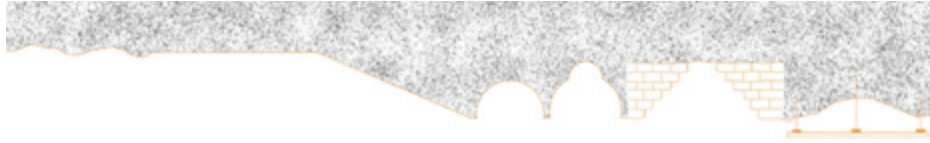
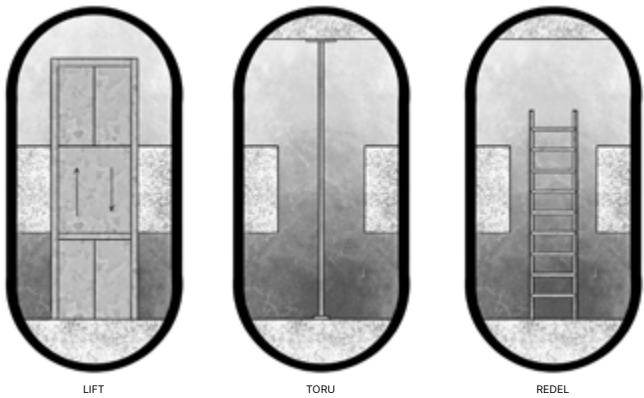
Tallinna elanike arvu suurenemine ja elamiskulude kasv surub inimesi aina väiksematesse kodudesse ning raskem on leida tasakaalu privaatse ja sotsiaalse vahel. Seega muutub aina olulisemaks tiheda elukeskkonna kvaliteet ning viis, kuidas me linnaruumi kujundame. Linnaplaneerimise makrotasandi kõrval on sisearhitektuuri inimskaalal potentsiaal pakkuda suhteliselt kiireloomulisi lahendusi linnaruumi vajakajäämistele. Oma töös nimetan sellist lähenemist linnaleevenduseks. Eesti suurimat jalgpallikompleksi ning esindusstaadionit A. Le Coq Arena Lillekülas ümbritseb aga endiselt autokeskne linnaruum. Avalikule ruumile, jalakäijale ning linnaruumile kui linnaelanike kohtumispaigale on minimaalset tähelepanu pööratud. Siin on potentsiaal valitsev autokeskne linnaruum ümber mõtestada inimeseks linnainterjööriks. Teen seda erinevas skaalas linnaleevenduste kaudu – liikudes linnainterjöörü poole.

Viktoria Ugur

Kaevumise manifest.
Uurides maa-aluseid ruume

Maa-alused ruumid pole Eestis eriti arenenud, peamiselt kerkivad esile parklad, keldrid ja soklikorruse korterid. Üldiselt on maa-aluste ruumidega ehituslikult toimitud samuti nagu maapealsetega. Näiteks Soome või Rootsiga võrreldes ei soosi Eesti pinnas pealtnäha maa-aluseid rajatisi. Suure tõenäosusega on esimene mõte teha see betoonist, mille valamine on kallis ning süsinikujalajalg suur. Kuid sellele probleemile tuleks läheneda kestlikumalt. Maa-aluse ruumi rajamiseks tuleb esmalt välja kaevata palju pinnast. Pinnasest aga on võimalik toota erinevaid ehitusmaterjale, mida saab rajatistes mitmekülgseks kasutada. Eesti pinnases leidub rohkelt sinisavi ning paekivi, millel on hulk positiivseid omadusi. Pinnasest saab valmistada telliseid, tampsavi, krohvi, mörti ja värvi. Vajadusel võib ehitusmaterjalide tugevuslikke omadusi parendada teiste materjalide lisamisega. Töö ettepanek on jälgida ehituses printsiipi, et kõik, mis maast on välja kaevatud, peab sinna ühel või teisel kujul tagasi jõudma. Maa-alustel ruumidel ei ole reegleid, millised need olema peaksid. Sisearhitektina näen siinkohal võimalust sekkuda nende vormimisse. Töös on ruum võetud tükikideks ning keskendutud igaühe võimalustele eraldi. Peamisteks tunnusteks saavad funktsionaalsus ning integreeritus, mis toetavad kasutaja vajadusi.

SISU on Eesti sisearhitektuuri ja ruumilooma valdkonna suursündmus, mis käsitleb sisearhitektuuri puudutavaid teemasid. Sümpoosion on saanud kohtumispaigaks valdkonna tunnustatud teoreetikutele ja praktikutele üle kogu maailma. Lisaks sisearhitektidele tulevad kokku erinevad ruumiga tegelevad professionaalid interdistsiplinaarsetelt tegevusaladelt.

Sel korral alapealkirja „Ajakapsel“ kandnud SISU keskmes oli näitus ning seda saatev sümpoosion Rahvusarhiivi filmiarhiivi ruumides juunikuus. Osalejatel paluti mõtestada oma eriala hetkeseisu ühe artefakti kaudu, mis tuli Tallinnasse toimetada rahvusvahelise postiteenuse kõige väiksema karbiga. Sümpoosionil eksponeeriti nii leidobjekte kui spetsiaalselt selleks sündmuseks valminud teoseid. Osalejatel tuli arvestada asjaoluga, et pärast näituse lõppu asetati esemed tagasi karpidesse ning jäeti ühise ajakapslina hoonesse tallele.

Ajakapsli projekti kuraatorid Aet Ader, Karin Tõugu, Gregor Taul ja Pavle Stamenović kutsusid SISUle osalema 100 ruumiloojat Eestist ja välismaalt, kellest poolsada oma nõusoleku andsid. Osalejate seas oli nii sisearhitekte, arhitekte, disainereid, kunstnikke, linnaruumiaktiviste, materjali-uurijaid, mööblitegijaid, loovuurijaid kui teatritegelasi, kes kõik ühel või teisel moel sisearhitektuuri valdkonnaga kokku puutunud. Ajastu ja eriala vaimu püüti tabada nii tekstipõhiste manifestide kui efemeersete makettide kaudu.

SISU

[...] JA MISKI EI OLE IGAVESTI

[...] AND NOTHING IS FOREVER*

Näitus avatud / Exhibition

13.06.-21.06.24

E-N 9.00-17.00
R 9.00-16.00
Filmiarhiiv
Ristiku 84, Tallinn

Mon-Thu 9am-5pm
Fri 9am-4pm
Film Archive (Tallinn)

SISU 2024 Ajakapsli projekt

SISU 2024 Time Capsule Project

AVATUD LOENGUD Mobiilsed meistrid

EKA arhitektuuriteaduskond korraldab alates 2012. aastast avatud loengute sarja, kuhu kutsub esinema maailmas tuntud arhitekte, teoreetikuid, kriitikuid ja urbaniste, et tutvustada arhitektuuri, disaini, linnaehituse ning kriitilise mõtte värskeid vaatenurki. Loengud on mõeldud nii arhitektuurivaldkonna tudengitele ja erialaga seotud professionaalidele kui ka ruumikultuuri huviliste laiemale ringile. Igal semestril on loengusarjal oma kuraator, kes paneb kokku üldise teema ning valib vastavalt sellele kõnelejad. 2023. aasta sügissemestril kureeris kohtumisi sisearhitektuuri MA õppekava juht Gregor Taul, kelle loenguprogramm kandis pealkirja „Mobiilsed meistrid“.

Taul tutvustas loenguid järgmiste sõnadega: „(Sise) arhitektuur seisab teelahkmel. Kümne aasta vanuseid hooneid lammutatakse ja viiakse prügimäele. Sise-arhitektuurse projekti elueaks on heal juhul viis aastat, kui sedagi. Need kõledad faktid ei tekita usaldust distsipliini vastu, mis nii lühikese ajalise perspektiivi valguses nõnda palju ressursse nõuab. Mida tähendab „pigem jäta tegemata“ ruumilooma jaoks? Millele võiks viidata „teisaldatav arhitektuur“ või kes on „mobiilne disainer“? Kas ja kuidas saab inimeste või asjade liikuma suunamine olla positiivne ruumipraktika?“ Kõnelejateks olid Zimbabwes sündinud arhitekt, disainer, skulptor ja ehtekunstnik Keith Murray, rahvusvahelise projekteerimis- ja ehitamisvõrgustiku ConstructLab aktivist Alexander Römer, Brüsselis tegutseva arhitektuuribüroo, uurimiskeskuse ning materjalilabori BC architects & studios kaasasutaja Laurens Bekemans ning raamatu „Kuidas uurida elu avalikus ruumis“ kaasautor Birgitte Svarre.

Kõiki loenguid saab järele vaadata aadressilt www.avatudloengud.ee

OPEN LECTURE

Alexander Römer
Berlin

CONVIVIAL GROUND / SÕBRALIK PINNAS
26. OKTOOBRI, KL 18.00
EKA AULA A-101

ARCHITECTURE

Loeng toimub inglise keeles
Pühapäev 27
www.avatudloengud.ee

Estonian Academy of Arts
Faculty of Architecture
artun.ee

OPEN LECTURE

Birgitte Svarre
Copenhagen

PUBLIC SPACE / PUBLIC LIFE – an interaction – how to study and make room for it
30th November
kl 17.30 Raamatusitlus / book launch, A-100
kl 18.15 Avatud loeng / open lecture, A-101

ARCHITECTURE

Loeng toimub inglise keeles
Pühapäev 27
www.avatudloengud.ee

Estonian Academy of Arts
Faculty of Architecture
artun.ee

OPEN LECTURE

Laurens Bekemans
Brüssel

THE ACT OF BUILDING
7. detsember
kl 18.00, EKA aulad A-101

ARCHITECTURE

Loeng toimub inglise keeles
Pühapäev 27
www.avatudloengud.ee

Estonian Academy of Arts
Faculty of Architecture
artun.ee

Õpirännakud

Eesti kaheksateistkümnes kõrgharidust pakkuvas õppeasutuses tudeerib kokku pea 45 000 tudengit. Nendest pea 1200 õpivad EKAs. Ometigi näitavad numbrid, et meie kooli välissuhete eelarve (sinna alla käivad tudengite ja õppejõudude välisõpingud ja -praktika jms) moodustab pea poole kõigi Eesti ülikoolide vastavast rahastusest. Piltlikult öeldes tähendab see, et EKA 1200 tudengit kasutavad erinevaid Euroopa Liidu pakutavaid rändamisvõimalusi 20 000 üliõpilase eest. Kuid see rännukihk ei iseloomusta ainult meie enda tudengeid – sama aktiivselt leiavad meid üles mujalt maailmast pärit tudengid ja õppejõud.

Rahvusvahelise kogemuse ammutamine ning õpirännakute toetamine ei ole kunstiakadeemia jaoks eesmärk omaette, vaid see on kunsti-, disaini- ja arhitektuuriõppe loomulik osa olnud aastasadu. Nagu ütleb meie õppejõud arhitekt Siiri Vallner ühes intervjuus, siis klassiruumis võib õppejõud terve aasta kõneleda valguse olulisusest ruumiloomes, kuid selle tõelise mõistmise tagab ainult külaskäik majja, kus inimene võib ennast lõputult mõnusalt tunda. Aga mõnu kõrval on oluline ka mõningane kannatus. Ilma raskuste ja pingutusega inimene ei arene. Arhitektuurireisid oluliste hoonete juurde on kahtlemata inspireerivad, kuid veel mõjusam on ennast vahetusüliõpilasena terve aasta jooksul proovile panna endale tundmatus keskkonnas.

Õppeaastal 2023/24 viibisid meie tudengid välisõpingutel nii mitmel pool Euroopas kui ka Austraalias. Lisaks sellele toimusid erinevad lühemad kogu kursust kaasanud reisid. Esimene kursus osales töötoas Gentis, teine ja kolmas kursus külastasid Veneetsia arhitektuuriabiennaali, kolmas kursus käis ka Hispaanias. Magistrandid jõudsid aasta jooksul Helsingisse, Kölni, Berliini ja Belgradisse, samuti külastati Baselit ning Vitra disainikompleksi.

Aruanne akadeemia

Mari Uiho

Uurin magistritööna juuksekarvade potentsiaali sisearhitektuuri valdkonnas. Töö käigus avastasin üle Euroopa mitmeid disainereid ja organisatsioone, kes juuksejäätmeid väärindavad. Tänu Erasmuse programmile ja Kultuurkapitali toetusele külastasin mitmeid riike, et täiendada teadmisi ja arendada käelisi oskuseid. 2023. aasta novembris külastasin Hollandis Haagi Kuninglikku Kunstiakadeemiat. Osalesin lahtiste uste päeva raames toimunud „Juuksekarvade märgviltimise“ töötoas, mille viis läbi Zsöfia Kollar. Järgmise aasta märtsis külastasin Barcelona Disainimuseumis asuvat materjalikeskust MATERFAD, kus on eksponeeritud 3500 uuendusliku ja jätkusuutliku materjali näidist, nende hulgas juustest valmistatud tekstiil, köis ja rinnaprotees. Aprillis sõitsin üle lahe Lahtisse ja õppisin Painovoima manufaktuuris nõelviltimise masinat opereerima. Valmistasin juustest vilditud matet, mida kasutatakse haljastuses taimeväetise ja pinnase niiskuse hoidjana, veest õlireostuse eemaldamiseks, kunstiteoste loomiseks jne. Maikuu väisasin London Craft Week'i ja osalesin Sanne Visseri „Kõie valmistamise“ töötoas. Iga vestlus ja praktiline kogemus avardas arusaama sellest, kuidas juukseid kasutada nii esteetilise materjali kui ka tähenduse loojana, rääkides lugusid kultuurist, identiteedist ja jätkusuutlikkusest.

Eliisabet Valmas-Romanov

Olin alati unistanud vahetusaastast välismaal ning kaalunud erinevaid riike ja ülikoole. Lõpuks valisin RMIT ülikooli Melbourne'is, Austraalias. Kahe semestri pikkune õpe osutus parimaks valikuks. Õppekava oli väga praktiline ning iga semestri jooksul keskendusime kahele ainele. Tunnid toimusid neljapäeviti ja reedeti, kuid rühma- ja iseseisva töö maht oli nii suur, et veetsin tegelikult ikkagi terve nädala koolis. Erinevate ainete kaudu tutvustati meile mitmeid uusi programme, mida hindasin kõrgelt, sest suurema huvi korral sai nendega süvitsi minna ning alati olid olemas inimesed, kelle poole pöörduda.

Melbourne'il on palju pakkuda. Inimesed on väga sõbralikud ja abivalmid, toidukultuur on imeline ning

enese leidmiseks ja väljendamiseks on lõputult võimalusi. See kogemus aitas mul kasvada ja mõista, mida elult soovin või ei soovi. Nende 12 kuu jooksul kogesin elu kõige tumedamaid ja helgemaid hetki ning olen kogu selle kogemuse eest ülimalt tänulik. Melbourne'il on nüüd väga eriline koht mu südames!

Kairi Mändla

kuidas armastada on sama hea küsimus nagu milline on parim redel parim redel on ronitav sest ta annab võimaluse areneda edasi või tagasi või hüpata talirukkisse või teadmata suunas parim redel annab võimaluse trajektoor valida vabalt trajektoori valides vabalt kukkuda pörgata uude suunda vabaduse alus on haridus hariduse alus on vabadus kuidas mitte armastada parimat redelit

Katarina Ild

Soov õppida mõnda aega Eestist väljas oli olnud kooli algusest saati üks tugevamaid ja ärritavamaid mõtteid. Ühel hetkel jõudis kätte Erasmuse avalduste esitamise tähtaeg. Eelnev prantsuse keele ja kultuuri huvi viis valiku Prantsusmaale. Plaan linna osas oli algselt teine. Teatava klišeevastase trotsiga võtsin sihiks teised kohad peale Pariisi. Tahtsin näha päris Prantsusmaad. Koolil, kuhu läksin, oli aga teine plaan. Olles algselt kandideerinud Lyoni, nõ tudengite pealinna, suunati mind ikkagi Pariisi.

Strate on tunnustatud disainikool, millel on kolm filiaali – kaks Prantsusmaal ja üks Indias. Pariisi osa on kõige vanem. Mikroskoopiline. Midagi ei mahu ära ja kõik on kõigile teada – nagu suur perekond. Sinna jõudes haarati hetkega kampa ja elu virr-varr läks käima. Enamik juhendajaid olid igapäevaselt büroodes töötavad oma ala spetsialistid. Reaalselt päris elus sees.

Kuigi Pariis ei olnud mul esimene valik, olen siiski äärmiselt õnnelik, et sinna sattusin ja seeläbi tugevast eelarvamusest vabanessin. Eeldatud siitsi-satsi alt koorus välja igat sorti kultuuri linn. Tohutult erinevate ja ülimalt põnevate kihtidega. Mida rohkem torgid, seda rohkem avaneb. Protsess on lõputu. Prantsuse-sugemega Pariisi mull, milles viibisin, oli ülimalt mõjuv ja nakkav. Tagasi-pöördumised on vältimatud.

Linda Maria Urke

Olen tohutult tänulik, et sain oma kahe magistriaasta jooksul Erasmuse abil palju erinevaid kohti avastada. See on olnud imeline teekond, täis õppimist, avastamist ja enesearengut.

Kõige meeldejäävam reis viis mind Serbiasse – kohta, kuhu poleks kunagi arvanud end sattuvat. Pavle Stamenovići juhendamisel kogesin Belgradi mitte turisti, vaid vaatlejana, tundes end osana linnast ja ammutades kõike, mida see linn sai pakkuda. Jalutades ja rattaga sõites, kohtudes kohalikega, nähes sõjast maha jäänud varemeid ning inimesi, kelle enesekindl ja mehiselt tugev kehahoiak peegeldas sõja tagajärgede vormitud iseseisvust, jättis kõik minu südamesse tugeva jälje.

Imetlen EKA õppejõudude võimet äratada uudishimu, aidata näha ilu väikestes asjades ning tunnetada kohade ja ruumide sügavat sõnumit. Viimasel reisir, Lissabonis, rakendasin sama lähenemist – kogesin linna vaatlemise ja joonistamise kaudu, mis aitas mõista selle linna tõelist olemust. See on arendanud minu oskust mõtteid selgemalt väljendada, läbi kirjutada ja analüüsida.

Sven Samyn

Olen Sven, lõpetasin eelmisel aastal EKA sisearhitektuuri BA. Õpingute käigus sain aru, et materjalide tundmine on meie praktikas väga oluline. Seetõttu püüdsin end iseseisvalt kurssi viia erinevate ehitusmaterjalidega ning võimalikult palju ka praktilist tööd teha, et mõista, kuidas üks laud, ruum või maja püsti püsib. Selles suunas tegutsen siiani: suvel ja sügisel töötasin studio Kuidas.Works projekti raames tampsavi prototüüpimise ja ehitusega. Saviehitus on põnev teema, kuna see oli mulle täiesti tundmatu, kui seda uurima hakkasin. Soovitan kõigil huvi tunda!

Hetkel, talvel 2025, olen praktilikal Prantsusmaal Burgundias stuudios Principe Actif. Tahtsin leida alternatiivse töömeetodiga stuudiot, mis haakuks minu huvidega ning Principe Actif just seda pakubki. Studio eripära on see, et viime projektid ise ellu algusest lõpuni – projekteerimisest kuni valmimiseni. See tähendab, et tegeleme lisaks disainile ka materjalide hankimise ja ehitusega. Tänu sellele on meil lihtsam kasutada ringlusest tulnud ja kohalikke materjale. Studio keskendub peamiselt väikesemahulistele arhitektuuriprojektidele, nagu suvilad, väikeelamud ja interjöörid.

Üliõpilased 2023/24

Magistriaste

Piret-Liis Carson, Päär-Joonap Keedus, Ann-Katriin Kelder, Ville Lausmäe, Kätlin-Karin Lond, Karen Isabel Talitee, Anni Truu, Viktoria Ugur, Hanna Loora Arro, Silvia Ingver, Kairi Karp-Konceviča, Kätlin-Karin Lond, Anna Aurelia Minev, Laura Pormeister, Sander Joosep Siigur, Linda Zupping, Krete Tarkmees, Laura Maria Tõru, Kristi Tšernilovski, Mari Uiibo, Linda-Maria Urke, Eliisabet Valmas-Romanov

Bakalaureuseaste

Marleen Armulik, Harold Kiisler, Laura Movits, Elisabeth Perk, Getter Pihlak, Elle Marie Randoja, Sven Christian Arthur Samyn, Trine Tõniste, Mirjam Vaht, Kristiina Theresa Kuusik, Jaan Repnikov, Katarina Ild, Marcus Kask, Caitlyn Kesa, Hanna Maria Kruusma, Anni Kärmik, Emily Ann Marin, Lotta Meet, Kairi Mändla, Simona Aleksandra Porta, Villem Reimann, Christine Rõõm, Nelelis Tasa, Susann Vahe, Arnold Zagurski, Linda Marie Zimmer, Karl August Johannes Pedoson, Tuuli Kurvits, Airi Anderson, Kertu Bachmann, Madli Bulgarin, Janet Kljuzin, Helena-Liisa Moks, Karl Oskar Palo, Carmen Pikknurm, Brigita Praks, Reigo Raal, Raigo Tšetšin

Juhendajad/õppejõud 2023/24

Kaja Pae, Martin Melioranski, Masayo Ave, Gregor Taul, Ruth Sargent Noyes, Lilli-Krõõt Repnau, Epp Lankots, Agnes Neier, Sven Idarand, Mariann Drell, Liina Unt, Jaana Päeva, Juss Heinsalu, Johan Kirsimäe, Ruuben-Jaan Rekkor, Liisa Hagelberg, Margus Ott, Kadi-Ell Tähiste, Gea Ashilevi, Riin Kõiv, Evelyn Raudsepp, Mirell Ülle, Mar Canet Solà, Jüri Kermik, Rikkert Paauw, Alo Paistik, Andres Kurg, Pavle Stamenović, Liina Langemets, Maret Nukke, Sophie Turner, Tõnis Jürgens, Juhan Raud, Anna Kaarma, Anu Piirisild, Mele Pesti, Riin Alatalu, Oliver Orro, Lilian Hansar, Triin Talk, Ove Oot, Mart Keskküla, Kais Matteus, Kaido-Allan Lainurm, Hilikka Hiiop, Reelika Niit, Maarja Ruut, Mait Väljas, Gerda Kaasik, Tõnu Peipman, Linda Zupping, Ville Lausmäe, Marko Uiibo, Veiko Liis, Toivo Varjas, Mart Kalm, Maria Freimann, Juhan Kangilaski, Polina Tšerkassova, Grete Tiigiste, Jaan Evart, Kristina Kuznetsova-Bogdanovitš, Eva Liisa Sepp, Marge Sassi, Tiina Saar-Veelmaa, Maria-Kristiina Soomre, Maarin Ektermann, Aleksander Jakovlev, Malle Jürgenson, Triin Jerlei, Ardo Hiiuväin, Eeros Lees, Päär-Joonap Keedus, Flo Kasearu, Maiu Rõõmus, Annika Kaldoja, Liina-Liis Pihu, Vitali Valtanen, Eve Komp, Siiri Vallner, Veronika Valk-Siska, Brigitta Davidjants, Heleriin Ots, Madli Kaljuste, Maryliis Teinfeldt-Grins, Jüri Kass, Taavi Hallimäe, Katrin Kullasepp, Hannes Palang, Iris Tähti Toom, Henri Kopra, Merilin Tee, Anna-Grete Konsap, Lisette Lepik, Andrus Laansalu, Mary-Ann Talvistu, Liisa-Helena Lumberg-Paramonova, Mikk Meelak, Helena Rummo, Elina Liiva, Paco-Ernest Ulman, Ilkka Jaakko Suppanen, Yrjö Wiherheimo, Martin Merila, Oliver Kanniste, Avo Tragel, Martin Relander, Mirenchu Sardina Ruiz, Mart Vainre, Eva-Erle Lilleaed, Triin Metsla, Karolin Kaup, Janek Siidra, Malvo Tominga, Sven Aluste

